

Briselē, 2021. gada 26. novembrī
(OR. en)

14365/21

Starpiestāžu lieta:
2021/0376 (COD)

EF 364
ECOFIN 1166
CODEC 1543
IA 190

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore <i>Martine DEPREZ</i>
Saņemšanas datums:	2021. gada 25. novembris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs <i>Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN</i>
K-jas dok. Nr.:	COM(2021) 721 final
Temats:	Priekšlikums - EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA, ar kuru Direktīvu 2011/61/ES un Direktīvu 2009/65/EK groza attiecībā uz vienošanos par deleģēšanu, likviditātes riska pārvaldību, uzraudzības pārskatu sniegšanu, depozitāriju un turētājbanku pakalpojumu sniegšanu un aizdevumu iniciēšanu, ko veic alternatīvi ieguldījumu fondi

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2021) 721 *final*.

Pielikumā: COM(2021) 721 *final*

EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 25.11.2021.
COM(2021) 721 final

2021/0376 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

**ar kuru Direktīvu 2011/61/ES un Direktīvu 2009/65/EK groza attiecībā uz vienošanos
par deleģēšanu, likviditātes riska pārvaldību, uzraudzības pārskatu sniegšanu,
depozitāriju un turētājbanku pakalpojumu sniegšanu un aizdevumu iniciēšanu, ko veic
alternatīvi ieguldījumu fondi**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SEC(2021) 570 final} - {SWD(2021) 340 final} - {SWD(2021) 341 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Ar šo tiesību akta priekšlikumu tiek ierosināti grozījumi Alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieku direktīvā (AIFPD – Direktīva 2011/61/ES)¹ un – attiecīgajā mērā – Direktīvā par pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (PVKIU direktīva – Direktīva 2009/65/EK)².

Komisija pārskatīja AIFPD darbības jomas piemērošanu, kā noteikts direktīvas 69. pantā. Komisija uzskatīja, ka vairāki problēmjautājumi, kas izcelti AIFPD pārskatīšanā, vienlīdz attiecas uz PVKIU darbībām. Tādējādi šā tiesību akta priekšlikuma mērķis ir risināt minētos problēmjautājumus, grozot AIFPD un PVKIUD, lai labāk saskaņotu to prasības.

AIFPD tika pieņemta 2011. gada 8. jūnijā kā daļa no politiskās reakcijas uz globālo finanšu krīzi, kura atklāja nepilnības un neaizsargātību dažās fondu darbībās, kas varētu pastiprināt riskus plašāka mēroga finanšu sistēmā³.

AIFPD kā pēckrīzes regulatīvā iniciatīva tiecas īstenot saskaņotu uzraudzības pieeju riskiem, ko alternatīvo ieguldījumu fondu (AIF) darbības var radīt vai nodot finanšu sistēmai. Direktīvas mērķis ir arī nodrošināt augsta līmeņa aizsardzību ieguldītājiem, vienlaikus atvieglot AIF integrāciju ES tirgū⁴. Alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem (AIFP) ir noteiktas prasības efektīvi pārvaldīt riskus un nodrošināt to pārvaldīto AIF darbību pienācīgu pārredzamību. Izpildot minētās prasības, tiem ir iespēja pārvaldīt un tirgot AIF profesionāliem ieguldītājiem visā Savienībā, ja ir saņemta vienota atļauja no to izcelsmes dalībvalsts uzraudzības iestādes⁵. AIFPD ir kļuvusi par nozīmīgu kapitāla tirgu savienības (KTS) pīlāru⁶, pateicoties ieguldījumu fondu spējai piedāvāt piekļuvi uz tirgu balstītiem finansējuma avotiem un dot ieguldītājiem iespēju labāk novirzīt savus ietaupījumus konkrētā laikposmā atbilstoši savām vēlmēm.

Komisijas novērtējumā par AIFPD tiesiskā regulējuma darbības jomu un darbību secināts, ka AIFPD standarti ieguldītāju augsta līmeņa aizsardzības nodrošināšanai lielākoties ir efektīvi⁷. Noteikumi attiecībā uz interešu konfliktiem, informācijas atklāšanas un pārredzamības prasībām ir nepieciešami ieguldītāju aizsardzībai. Prasības attiecībā uz vērtēšanu, kas ir nepieciešama, lai noteiktu katra ieguldītāja daļu konkrētā AIF un uzraudzītu AIF darbības rezultātus, ir pastiprinājušas disciplīnu un struktūru aktīvu vērtēšanas procesā. Visbeidzot, depozitāriju režīms, ar ko nosaka depozitāriju pienākumus un atbildību, tostarp AIF aktīvu

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (pārstrādāta versija) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

³ Skatīt 1. zemsvītras piezīmi.

⁴ AIFPD 2.–4. un 94. apsvērums.

⁵ AIFPD 32. panta 1. punkts.

⁶ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Kapitāla tirgu savienība cilvēku un uzņēmumu labā – jauns rīcības plāns” (COM(2020) 590 final).

⁷ Komisijas ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei, ar ko novērtē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/61/ES par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem piemērošanu un darbības jomu (COM(2020) 232 final).

glabāšanu un AIF darbību pārraudzību, aizsargā ieguldītāju intereses. Tas arī atbalsta ieguldījumu fondu tirgus pienācīgu darbību.

AIFPD galvenie mērķi ir finanšu stabilitāte un tirgus integritāte⁸. Ar AIFPD tika ieviesti instrumenti nolūkā uzlabot makroprudenciālo uzraudzību un finanšu stabilitātes risku uzraudzību. AIFP ir jāziņo uzraudzības iestādēm par galvenajiem AIF riska darījumiem, to likviditātes profilu un saistību īpatsvara palielināšanu. Uzraudzības pārskatu sniegšana ir veicinājusi efektīvu makroprudenciālo uzraudzību, un tā ir noderīga tirgus uzraudzībai, tomēr paziņoto datu detalizāciju varētu uzlabot. Ar AIFPD tika izveidots Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādes (EVTI) koordinēts efektīvs uzraudzības sadarbības tīkls, kas veicina uzraudzības pieeju konvergenci attiecībā uz AIF darbībām Eiropas Savienībā.

Komisijas novērtējums liecina, ka AIFPD kopumā sasniedz savus mērķus un ka regulatīvo standartu saskaņošana ES mērogā ir veicinājusi Eiropas kolektīvo ieguldījumu fondu tirgus integrāciju⁹. Ieguldījumu fondu sektora apjoms kopš 2008. gada ir pieaudzis aptuveni trīs reizes – no 5,5 triljoniem euro aktīvu līdz vairāk nekā 15 triljoniem euro aktīvu, un sektora aktīvu īpatsvars kā procentuālā daļa no kopējiem finanšu sektora aktīviem ir ievērojami pieaugusi¹⁰. Tas ir savstarpēji savienots ar plašāka mēroga finanšu sektoru, tāpēc ir svarīgi pienācīgi pārvaldīt iespējamās sistēmiskās riskus¹¹.

AIFPD ir ietverti vispārīgi noteikumi par likviditātes pārvaldību, saistību īpatsvara palielināšanas izmantojumu un vērtēšanu attiecībā uz risku pārvaldību fonda līmenī. Tomēr šīs prasības nav pietiekami specifiskas, lai pilnībā aptvertu AIF tiešo aizdevumu darbību pārvaldības specifiku un novērstu iespējamās mikroprudenciālos un makroprudenciālos riskus. Regulējuma sadrumstalotība – ar valstu regulējumiem, kas izveidoti nolūkā regulēt aizdevumu iniciēšanu no fondiem – rada grūtības identificēt un efektīvi reaģēt uz iespējamo tirgus mēroga ietekmi, ko var radīt šādu fondu darbības. Turklāt atšķirīgās valstu regulatīvās pieejas, veicinot regulējuma arbitrāžu un atšķirīgus ieguldītāju aizsardzības līmeņus, apdraud efektīva iekšējā tirgus izveidi aizdevumos iniciējošiem AIF.

Turklāt pārskatīšanā tika izcelts, ka uzraudzības iestādēm iesniegtajos tirgus datos ir nepilnības vai trūkst nepieciešamās informācijas, tādējādi vājinot iestāžu spēju identificēt risku uzkrāšanos un to ietekmi uz plašāka mēroga finanšu sistēmu. Tiesību akta priekšlikuma mērķis ir uzlabot attiecīgo datu vākšanu un novērst neefektīvas pārskatu sniegšanas dublēšanos, kas var pastāvēt saskaņā ar citiem Eiropas un valstu tiesību aktiem atbilstīgi plašāka mēroga uzraudzības datu stratēģijai, kā paziņots digitālā finansējuma stratēģijā¹².

Likviditātes pārvaldības instrumenti (LPI) ļauj atvērtu fondu, kas ietver atvērtos AIF un visus PVKIU fondus, pārvaldniekiem novērst atpakaļpirkšanas spiedienu saspringtos tirgus apstākļos un labāk aizsargāt ieguldītāju intereses. Eiropas Sistēmisko risku kolēģija (ESRK)

⁸ AIFP ir jāieceļ viens depozitārijs katram tā pārvaldītajam AIF, lai aizsargātu AIF aktīvus, uzraudzītu naudas plūsmas un nodrošinātu AIF atbilstību attiecīgajiem noteikumiem un fondu noteikumiem.

⁹ Skatīt 7. zemsvītras piezīmi.

¹⁰ Avots: Eiropas Centrālās bankas (ECB) Statistisko datu noliktava. Ieguldījumu fondu aktīvi eurozonā 2008. gadā veidoja aptuveni 13 % no kopējiem finanšu sektora aktīviem pretstatā gandrīz 20 % 2020. gadā (avots: [“ECB Macroprudential Bulletin”](#) (ECB Makroprudenciālās uzraudzības biļetens), 2021. gada aprīlis).

¹¹ Skatīt, piem., “ESRB NBFMI Monitor 2020” (Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas 2020. gada nebanku finanšu starpniecības riska uzraudzības ziņojums), 59. lpp., 62.–63. lpp. (avots: https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/reports/nbfi_monitor/esrb.202010_eunon-bankfinancialintermediationriskmonitor2020~89c25e1973.en.pdf?588be9e8391cfb17584d2a283dfe0abe).

¹² Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par ES digitālā finansējuma stratēģiju (COM(2020) 591 final).

un EVTI iesaka saskaņot noteikumus par LPI lietošanu. Pašlaik AIFPD un PVKIU direktīva neparedz minimālo saskaņoto LPI kopumu¹³.

Turklāt ieguldītāju intereses varētu labāk apmierināt, ja AIFPD noteikumi tiktu grozīti, lai palielinātu tirgus efektivitāti depozitāriju pakalpojumu jomā. Pašreizējo AIFPD prasību, ka depozitārijam jāatrodas tajā pašā dalībvalstī, kurā atrodas to iecēlušais ES AIF, ir grūti izpildīt mazākos, koncentrētākos tirgos, kur ir mazāk pakalpojumu sniedzēju. Konkurences trūkums palielina izmaksas fondu pārvaldniekiem un mazina fondu struktūru efektivitāti, un tas var ietekmēt ieguldītāju ieņēmumus. Pastāv iespēja palielināt ieguldījumu fondu pārvaldības efektivitāti, mazinot depozitāriju tirgus koncentrāciju noteiktu valstu tirgos, vienlaikus nodrošinot, ka pakalpojumu sniedzēji ievēro Eiropas standartus.

Ir pierādījumi, ka dažkārt depozitārijiem tiek liegts pildīt savus pienākumus, ja fonda aktīvus tur centrālais vērtspapīru depozitārijs (CVD)¹⁴. CVD netiek uzskatīti par personām, kurām depozitārijs deleģējis pienākumu izpildi¹⁵. Šī tiesiskā situācija negarantē stabilu informācijas plūsmu visos gadījumos starp AIF vai PVKIU aktīvu turētāju un depozitāriju. Līdz ar to depozitāriji nevar efektīvi pildīt savus uzraudzības pienākumus, ja nav stabilas informācijas plūsmas par portfeļa izmaiņām. Šī tiesiskā situācija var apdraudēt ieguldītāju aizsardzību.

AIFP un PVKIU tiesiskajā regulējumā paredzētais deleģēšanas režīms ļauj efektīvi pārvaldīt ieguldījumu portfeļus un iegūt vajadzīgās zināšanas par konkrētu ģeogrāfisko tirgu vai aktīvu kategoriju. Šis modelis veicina ES fondu un pārvaldītāju marķējumu panākumus. Vienlaikus izvērtējumā, ko atbalsta EVTI, secināts, ka atšķirīgā valstu uzraudzības prakse attiecībā uz ES prasību izpildīšanu par riska vai portfeļa pārvaldības deleģēšanu trešām personām rada pretrunas, kas var samazināt ieguldītāju aizsardzības vispārējo līmeni¹⁶. Piemērojamo regulatīvo standartu nepietiekamā skaidrība mazina juridisko noteiktību, palielina uzraudzības rezultātu atšķirības un galu galā nenodrošina vienveidīga līmeņa aizsardzību ieguldītājiem Savienībā.

Būtu vajadzīgi papildu pasākumi nolūkā īstenot direktīvas prasības, nodrošinot, ka AIFP izmanto nepieciešamos cilvēkresursus, lai veiktu saglabātos uzdevumus, ja dažas no to funkcijām ir deleģētas trešām personām, un nolūkā lielu daļu īstenošanas noteikumu, kas šajā jomā noteikti Alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieku regulā (AIFPR), pārcelt uz PVKIU tiesisko regulējumu¹⁷. Šie pasākumi tiktu izklāstīti Komisijas īstenošanas aktos, tiklīdz tiks piešķirtas pilnvaras to darīt, pieņemot šo priekšlikumu direktīvu grozīšanai.

Ir ierosinātas izmaiņas gan AIFPD, gan PVKIU direktīvā attiecībā uz deleģēšanu, likviditātes riska pārvaldību, datu ziņošanu tirgus uzraudzības nolūkos un turētājbanku regulējumu, savukārt tikai AIFPD būtu jāgroza attiecībā uz aizdevumus iniciējošu ieguldījumu fondu darbībām un pārrobežu piekļuvi depozitāriju pakalpojumiem.

¹³ Turklāt minimālā LPI kopuma trūkums var radīt atšķirības starp dalībvalstīm no tirgus integrācijas viedokļa.

¹⁴ CVD kā pēctirdzniecības infrastruktūras daļa pārvalda vērtspapīru norēķinu sistēmas, piedalās emisijas integritātes kontrolē, kavējot emitēto vērtspapīru nepamatotu radīšanu vai samazināšanu, un ir iesaistīti monetārās politikas operāciju nodrošinājuma piesaistē, kā arī nodrošinājuma piesaistē starp kredītiestādēm. CVD tur arī savu dalībnieku vērtspapīrus.

¹⁵ AIFPD 21. panta 11. punkta pēdējais ievilkums.

¹⁶ EVTI 2020. gada 18. augusta vēstule Eiropas Komisijai par AIFPD pārskatīšanu (avots: [esma34-32-551_esma_letter_on_aifmd_review.pdf\(europa.eu\)](https://esma.europa.eu/media/1000000/2020/08/18/esma-letter-on-aifmd-review.pdf)).

¹⁷ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 231/2013 (2012. gada 19. decembris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/61/ES attiecībā uz atbrīvojumiem, vispārējiem darbības nosacījumiem, depozitārijiem, saistību īpatnību, pārskatāmību un uzraudzību (OV L 83, 22.3.2013., 1. lpp.) (AIFPR), tostarp sīki izstrādātām AIF uzraudzības pārskatu sniegšanas prasībām.

- **Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Priekšlikumi grozīt tiesību aktus par Eiropas ieguldījumu fondiem atbilst Komisijas 2020. gada 24. septembrī pieņemtajam plānam par KTS. KTS mērķis ir nodrošināt kapitāla plūsmu visā ES par labu patērētājiem, ieguldītājiem un uzņēmumiem neatkarīgi no to atrašanās vietas. Covid-19 krīzes dēļ ir steidzamāk jāsteno KTS, jo uz tirgu balstīts finansējums ir būtisks Eiropas ekonomikas atveseļošanai un ilgtermiņa izaugsmes atjaunošanai. Ierosinātās izmaiņas tiesību aktos atbalstītu fondu integrāciju tirgū, tādējādi palīdzot sasniegt minētos mērķus.

Efektīvā un efektīvi uzraudzītā kapitāla tirgu savienībā aizdevumus iniciējoši fondi spēj nodrošināt alternatīvu finansējuma avotu Eiropas uzņēmumiem un MVU, paverot tiem piekļuvi plašākam finansēšanas iespēju klāstam par konkurētspējīgām cenām¹⁸. Minētajiem fondiem ir potenciāls tieši atbalstīt darbvietu radīšanu, ekonomikas izaugsmi, inovāciju, zaļo pārkārtošanos un atveseļošanos no Covid-19 pandēmijas. Ja likviditāte ir ierobežota, aizdevumus iniciējoši fondi var kalpot arī kā atbalsta mehānisms vai satricinājumu absorbētājs, turpinot sniegt aizdevumu finansējumu, kad tradicionālāki aizdevēji ir ierobežojušī darbību tirgū. Tāpēc tiesību aktu priekšlikumi ir saskaņoti ar vispārējo KTS stratēģiju, lai turpinātu veidot finanšu pakalpojumu iekšējo tirgu un finansējumu padarītu pieejamāku Eiropas uzņēmumiem.

Papildus tam ierosināto AIFPD un PVKIUD grozījumu mērķis ir labāk aizsargāt ieguldītāju intereses, nodrošinot, ka ieguldījumu fondu pārvaldnieki, kas deleģē savas funkcijas trešām personām, ievēro tos pašus augstos standartus, kas piemērojami Savienībā.

Turklāt AIFPD grozījumu priekšlikumā ir iekļauti pasākumi attiecībā uz LPI pieejamību un lietojumu tirgus spriedzes apstākļos. Iespēja aktivizēt LPI var aizsargāt ieguldītāju naudas vērtību, samazināt likviditātes spiedienu uz fondu un mazināt plašāku sistēmisko risku spriedzes situācijās tirgus mērogā. Attiecībā uz uzraudzības pārskatu sniegšanu priekšlikums veicina vienotas datu telpas izveidošanu finanšu nozarē, kas ir daļa no digitālā finansējuma stratēģijas¹⁹. AIFP un PVKIU paziņotie dati būtu daļa no integrētas datu vākšanas sistēmas, kas sniegtu precīzus, salīdzināmus un savlaicīgus datus Eiropas un valstu uzraudzības iestādēm, vienlaikus samazinot kopējās pārskatu sniegšanas izmaksas un slogu visām pusēm.

Turklāt AIFPD pārskatīšana ietekmēs AIFP, kas pārvalda AIF, uz kuriem attiecas Regula par Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondiem (*ELTIF*) (*ELTIF* regula – Regula (ES) 2015/760)²⁰. *ELTIF* regula ir Eiropas produktu regula, kas tiek pārskatīta paralēli AIFP direktīvai, un tajā pašā dienā, kad tiek pieņemts šis priekšlikums, tiek pieņemts tiesību akta priekšlikums par *ELTIF* regulas grozījumiem. AIFP, kas pārvalda *ELTIF*, varētu gūt labumu no vieglākas pārrobežu piekļuves depozitāriju pakalpojumiem, ja šie fondi atrodas mazākos tirgos. Uzraudzības pārskatu sniegšanas prasību uzlabošanai būtu arī pozitīva ietekme uz atbilstības nodrošināšanas slogu tiem AIFP, kuri pārvalda *ELTIF* ilgākā termiņā. Centrālo vērtspapīru depozitāriju iekļaušanai glabāšanas ķēdē būtu pozitīva ietekme uz ieguldītāju interesēm attiecībā uz tādas *ELTIF* līdzdalības īpatsvaru, ko CVD varētu turēt glabāšanā.

Vēl viens *ELTIF* regulas un grozītās AIFPD mijiedarbības aspekts attieksies uz aizdevumu iniciēšanas darbībām. Ierosinātā direktīva noteiktu dažus vispārējus principus attiecībā uz AIFP, kas darbojas kredītu tirgos. Ierosinātās robežvērtības AIF aizdevumiem finanšu iestādēm ir saskaņotas ar diversifikācijas robežvērtību, kas piemērojama tiem *ELTIF*, kurus

¹⁸ Skatīt 6. zemsvītras piezīmi.

¹⁹ Skatīt 12. zemsvītras piezīmi.

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/760 (2015. gada 29. aprīlis) par Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondiem (OV L 123, 19.5.2015., 98. lpp.).

tirgo tikai privātiem ieguldītājiem. Ja starp AIFPD un *ELTIF* regulu būtu novirzes, *ELTIF* regulas produktu noteikumi būtu piemērojami kā *lex specialis*.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Paredzams, ka aizdevumus iniciējošu fondu iekšējā tirgus izveide palielinās alternatīvu finansējuma avotu pieejamību reālajā ekonomikā. Šādu fondu darbības kredītu tirgū, visticamāk, atvieglos pāreju uz ilgtspējīgu nākotni ar ieguldījumiem zaļajā ekonomikā, tādējādi atbalstot plašākus Eiropas zaļā kursa mērķus.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

LESD 53. panta 1. punkts (bijušais EKL 47. panta 2. punkts) ir Direktīvas 2011/61/ES un Direktīvas 2009/65/EK juridiskais pamats. Izvēlētajiem politikas risinājumiem un noteikumu konkrētajai struktūrai atbilstošais juridiskais pamats ir LESD 53. panta 1. punkts par pašnodarbinātu personu darbību sākšanu un izvēršanu. To izmanto, lai regulētu finanšu starpniekus, to ieguldījumu pakalpojumus un darbības.

Ierosinātie AIFPD uzlabojumi ir vērsti uz to, lai veicinātu stabilus AIF aizdevumu iniciēšanas procesus un veicinātu tirgus integrāciju šajā segmentā, vienlaikus nodrošinot, ka finanšu stabilitātes riski kopumā tiek labāk uzraudzīti. Noteikumi par AIFP un PVKIU likviditātes pārvaldības instrumentu pieejamību un lietojumu ir jāsaskaņo, lai nodrošinātu, ka jebkura atvērto fondu pārvaldītāju vai uzraudzības iestāžu reakcija tirgus spriedzes situācijās ir efektīvāka. Atvieglot pārrobežu piekļuvi depozitāriju pakalpojumu sniegšanai, tiek veicināta ES AIF tirgus integrācija, nodrošinot augsta līmeņa aizsardzību ieguldītājiem. Priekšlikuma mērķis ir panākt saskaņotu pieeju deleģēšanas darbībām, ko veic Eiropas ieguldījumu fondu pārvaldnieki un uzraudzības iestādes.

Dalībvalstu vienpusējas darbības nevar novērst AIFPD regulējuma nepilnības un sasniegt šos mērķus atsevišķi. Tāpēc Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

AIFPD un PVKIU direktīva tika pieņemtas, pilnībā ievērojot subsidiaritātes principu, cenšoties sasniegt transnacionālos mērķus nolūkā novērst tirgus sadrumstalotību, novērst riskus finanšu stabilitātei un nodrošināt augsta līmeņa aizsardzību ieguldītājiem. Direktīva bija izvēlētais instruments, lai panāktu pienācīgu līdzsvaru starp ES līmeni un valsts līmeni.

Ierosinātie AIFPD un PVKIU direktīvas uzlabojumi papildina šo regulatīvo struktūru ar papildu reglamentējošām prasībām un precizējumiem, un to mērķis ir saglabāt līdzsvaru starp galveno riska kontroles pasākumu saskaņošanu un dalībvalstu elastības saglabāšanu nolūkā ieviest pieņemtos regulatīvos standartus.

- **Proporcionalitāte**

Ierosinātajos grozījumos ir ievērots proporcionalitātes princips, kas paredzēts Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā, un tie nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu mērķus par vienotā tirgus izveidi attiecībā uz AIF, vienlaikus nodrošinot saskaņotu pieeju ES AIF tirgus makroprudenciālajai uzraudzībai un augsta līmeņa aizsardzībai ieguldītājiem.

Attiecīgā gadījumā jaunas prasības, kas noteiktas AIFP, kuri pārvalda aizdevumu iniciēšanas AIF, ir izstrādātas kā vispārīgi principi. Gadījumos, kuros regulatīvās prasības ir konkrētas, tās nevajadzīgi neizjauc esošos darījumdarbības modeļus. Attiecībā uz ieguldītāju aizsardzību ierosinātās papildu informācijas atklāšanas prasības atbilst tirgus paraugprakse, kas būtu

jāattiecina uz visiem ieguldītājiem Savienībā, nodrošinot vienāda līmeņa aizsardzību ieguldītājiem.

Priekšlikumos nodrošināt pārrobežu piekļuvi depozitāriju pakalpojumiem ir panākts pareizais līdzsvars starp AIF un ieguldītāju vajadzībām novērst riskus, kas varētu rasties, ja depozitāriju pakalpojumi netiktu visaptveroši regulēti ES līmenī. Turklāt CVD iekļaušana glabāšanas ķēdē ir nepieciešama, lai novērstu regulējuma nepilnības, kas mazina depozitāriju spēju pildīt savus pienākumus un var kaitēt AIF un PVKIU ieguldītājiem. Ierosinātais pasākums ir samērīgs, un tajā ņemts vērā jau licencētu struktūru statuss.

Precizējumi, kas ierosināti deleģēšanas režīmos, saglabā šo darbību vērtīgās iezīmes, vienlaikus nodrošinot, ka tiek izmantoti pietiekami cilvēkresursi, lai uzraudzītu personu, kurai deleģē funkcijas, un ka AIF vai PVKIU pārvaldnieks saglabā pamatfunkcijas.

Tādējādi tiesību akta priekšlikums ir samērīgs ar izvirzītajiem mērķiem.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Ar šo priekšlikumu groza Direktīvu 2011/61/ES un Direktīvu 2009/65/EK. Tādēļ vispiemērotāk ir izvēlēties direktīvu kā instrumentu spēkā esošo noteikumu grozīšanai.

Mērķis ir saskaņot valstu noteikumus, kas palielina tirgus sadrumstalotību, radot neefektivitāti AIF tirgū un apdraudot AIF un PVKIU ieguldītāju aizsardzību. Priekšlikuma mērķis ir saskaņot un precizēt regulatīvos standartus, kurus dalībvalstis varēs transponēt savos tiesību aktos, veicinot iekšējā tirgus integrāciju, uzlabojot tirgus uzraudzību un nodrošinot vienāda līmeņa aizsardzību ieguldītājiem visā Savienībā. Tādēļ vispiemērotākā izvēle ir direktīva, ar ko ievieš vajadzīgos grozījumus spēkā esošajās direktīvās, kuras reglamentē AIFP un PVKIU darbību.

3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- ***Ex post* izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes**

Komisija veica AIFPD izvērtējumu un secināja, ka AIFPD kopumā ir darbojusies labi un lielā mērā ir sasniegusi savus mērķus izveidot efektīvu AIFP uzraudzības sistēmu, nodrošinot augsta līmeņa aizsardzību ieguldītājiem un atvieglojot ES AIF tirgus izveidi. Tomēr, lai ņemtu vērā jaunās tirgus attīstības tendences kopš AIFPD stāšanās spēkā, tajā varētu ieviest uzlabojumus, kas vērsti uz tiem regulējuma elementiem, kuri direktīvas sākotnē nebija pietiekami ņemti vērā.

Atšķirīgas valstu pieejas apgrūtina pakalpojumu sniegšanu citā dalībvalstī un kavē AIF iekšējā tirgus attīstību. Nepietiekams depozitārija pakalpojumu piedāvājums un atšķirīgi valstu regulatīvie standarti aizdevumus iniciējošiem AIF apdraud vienlīdzīgus konkurences apstākļus AIF. Turklāt atšķirīgi valstu noteikumi par aizdevumus iniciējošiem AIF un nepietiekama uzraudzības iestāžu piekļuve tirgus datiem rada grūtības uzraudzības iestādēm uzraudzīt finanšu stabilitātes risku un saglabāt tirgus integritāti. Tāpat likviditātes pārvaldības instrumentu atšķirīgā pieejamība ierobežo atvērto fondu pārvaldītāju vai uzraudzības iestāžu iespējamās reakcijas efektivitāti tirgus spriedzes situācijās. Visbeidzot, uzraudzības iestāžu atšķirīgā izpratne par deleģēšanas noteikumiem apdraud juridisko noteiktību fondu pārvaldniekiem un augsta līmeņa aizsardzību ieguldītājiem, jo īpaši gadījumos, kad Eiropas struktūras deleģē riska vai portfeļa pārvaldību ārpus Eiropas Savienības.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

2020. gada 22. oktobrī tika sāкта AIFPD pārskatīšanas sabiedriskā apspriešana ar 102 jautājumiem par dažādiem AIFPD pārskatīšanas aspektiem. Tā tika slēgta 2021. gada 29. janvārī ar 132 atbildēm.

Nedaudz vairāk nekā pusei respondentu, kas piedalījās sabiedriskajā apspriešanā, nebija viedokļa par to, vai ir jāsaskaņo prasības attiecībā uz AIFP, kas pārvalda aizdevumus iniciējošus AIF. Šajā grupā bija lielākās nozares apvienības. 23 % respondentu uzskatīja, ka papildu noteikumi nav vajadzīgi, savukārt no publiskajām iestādēm 7 no 10 dalībvalstīs, kas atbildēja sabiedriskajā apspriešanā, piekrita, ka prasības attiecībā uz AIFP, kas pārvalda aizdevumus iniciējošus AIF, ir jāsaskaņo ES līmenī. Viņi uzskatīja, ka ES noteikumi ir nepieciešami, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un novērstu riskus, kas var rasties šīs darbības dēļ. Priekšlikumā ir panākts labs līdzsvars starp to, kas ir nepieciešams finanšu stabilitātes saglabāšanai un aizdevumus iniciējošu AIF tirgus attīstības veicināšanai Savienībā.

Līdzīgi lielākā daļa publisko iestāžu, kas piedalījās sabiedriskajā apspriešanā, atbalstīja priekšlikumu precizēt AIFPD un PVKIU direktīvas deleģēšanas noteikumus. Turpretī lielākā daļa nozares respondentu uzskata, ka deleģēšanas noteikumi ir pietiekami skaidri nolūkā novērst pastkastītes uzņēmumu veidošanu ES. Tomēr daži respondenti vēlējās sīkāku precizējumu par to, vai uz darījumdarbības praksi attiecas deleģēšana, jo dalībvalstu interpretācija ir ievērojami atšķirusies. Priekšlikumā ir sniegti vajadzīgie precizējumi, vienlaikus saglabājot priekšrocības, ko sniedz deleģēšanas režīmi saskaņā ar AIFPD un PVKIU direktīvu.

Privātā un publiskā sektora ieinteresētās personas plaši atbalsta likviditātes pārvaldības instrumentu saskaņošanu ES līmenī (28 no 40 kopumā, 8 no 9 publiskajām iestādēm, 15 no 23 nozares respondentiem). Pastāv arī atbalsts sadarbības uzlabošanai starp valstu kompetentajām iestādēm (VKI) LPI aktivizēšanas gadījumā (15 no 40 kopumā, 5 no 9 publiskajām iestādēm, 6 no 23 nozares respondentiem), jo īpaši situācijās, kurām ir pārrobežu ietekme. Respondenti atbalsta priekšlikumu, ar ko paplašina LPI pieejamību visā Savienībā un pilnvaro fondu pārvaldniekus, kā arī uzraudzības iestādes izmantot LPI saspringtos tirgus apstākļos.

Lielākā daļa ieinteresēto personu (aptuveni 70 %) un EVTI (saskaņā ar tās atzinumu) atbalsta CVD iekļaušanu glabāšanas ķēdē. Priekšlikums ir samērīgs, jo tas neprasa depozitārijiem veikt uzticamības pārbaudi attiecībā uz Eiropas CVD.

Jautājumā par mazākiem depozitāriju tirgiem dalībvalstu publiskās iestādes savās atbildēs uz sabiedrisko apspriešanu norādīja, ka tās atbalsta saglabāto risinājumu pilnvarot VKI sniegt atļaujas iepirkt depozitāriju pakalpojumus pāri robežām. Lielākā daļa respondentu neatbalstīja depozitārija pases ieviešanu, norādot uz risku saistībā ar depozitāriju tirgus koncentrāciju, zemāka līmeņa aizsardzību ieguldītājiem un uzraudzības grūtībām. Tāpēc Komisija ierosina pasākumu nolūkā atvērt pārrobežu piekļuvi depozitāriju pakalpojumiem, kur tas ir nepieciešams, līdz brīdim, kad šajā jomā tiek novērotas pozitīvas regulatīvās norises.

Lielākā daļa ieinteresēto personu deva priekšroku pakāpeniskai pieejai attiecībā uz iespējamām izmaiņām AIFP un PVKIU uzraudzības pārskatu sniegšanas prasībās. Šī pieeja ir pieņemta priekšlikumā, uzdodot uzraudzības iestādēm veikt padziļinātu priekšizpēti, kas ietver izpēti par iespējamo sinerģiju starp spēkā esošajām uzraudzības pārskatu sniegšanas prasībām saskaņā ar dažādiem ES tiesību aktiem.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

AIFPD pārskatīšanā Komisija izmantoja plašo sagatavošanas darbu, ko īstenoja ārējs darbuzņēmējs, kurš veica vispārēju apsekojumu un sagatavoja uz pierādījumiem balstītu pētījumu par AIFPD efektivitāti²¹. Komisija arī ņēma vērā secinājumus no 2020. gada 25. novembrī notikušās virtuālās konferences par AIFPD pārskatīšanu, kurā piedalījās Eiropas Parlamenta deputāts, valstu uzraudzības iestādes, ESRK, EVTI, nozares un ieguldītāju interešu pārstāvji. Papildus Komisija balstījās uz *Morningstar* datiem un EVTI, Finanšu stabilitātes padomes (FSP) un Starptautiskās Vērtspapīru komisiju organizācijas (*IOSCO*) ziņojumos sniegto informāciju papildus publiski pieejamiem ziņojumiem, pētījumiem, apsekojumiem, nostājas dokumentiem un citiem attiecīgiem dokumentiem, ko sagatavojušas privātas un publiskas ieinteresētās personas. Komisija ņēma vērā devumu no darbsemināriem, divpusējām sanāksmēm un apspriedēm ar dalībvalstīm un nozares ieinteresētajām personām, tostarp aktīvu pārvaldītājiem, produktu ražotājiem, privāto ieguldītāju pārstāvjiem un ieguldījumu fondiem, kas darbojas alternatīvo ieguldījumu jomā. Visbeidzot, tika pārskatīta akadēmiskā literatūra, jo īpaši literatūra par AIFPD ietekmi uz tirgiem, finanšu stabilitāti un ieguldītāju aizsardzību.

- **Ietekmes novērtējums**

Gatavojot šo likumdošanas iniciatīvu, tika veikts ietekmes novērtējums.

Regulējuma kontroles padome (RKP) 2021. gada 16. jūlijā sniedza pozitīvu atzinumu par ietekmes novērtējumu (IN), kas iesniegts saistībā ar AIFPD pārskatīšanu, un pieprasīja papildu precizējumus.

RKP atzinumā izteiktie komentāri	Rīcība, kas veikta, lai atbildētu uz komentāriem par IN
Ziņojumā būtu jāsniedz skaidrāki paskaidrojumi par problēmu apmēru un specifiku, jo īpaši attiecībā uz aizdevumus iniciējošiem fondiem un ierobežoto depozitāriju pakalpojumu piedāvājumu.	FISMA ĢD sniedza sīkākus problēmu paskaidrojumus. Paskaidrojumi jo īpaši attiecas uz: - iespējamiem sistēmiskajiem riskiem, ko rada aizdevumu iniciēšanas segmenta pieaugums AIF tirgū, jautājumiem, kas saistīti ar sadrumstaloto valsts režīmu attīstību attiecībā uz aizdevumu iniciēšanu Savienībā; - situāciju tirgos, kuros ir ierobežots depozitāriju pakalpojumu piedāvājums, un vajadzību pēc intervences Savienības līmenī.
Ziņojumā nav pietiekami saskaņoti izpētīti visi pieejamie risinājumi, jo īpaši par prasību saskaņošanu attiecībā uz aizdevumus iniciējošiem fondiem.	FISMA ĢD sīkāk paskaidroja, uz kāda pamata tika atlasīts izvēlētais risinājums un tā atsevišķie komponenti, un kāds ir noraidīto risinājumu pamatojums, kā arī galvenās atšķirības starp visiem risinājumiem.
Ietekmes novērtējumā būtu jāapsver saskaņošanas un riska mazināšanas pasākumu attiecīgā ietekme, kā arī	FISMA ĢD ir pievienojis paskaidrojumus par saskaņošanas ietekmi, piemēram, saistībā ar aizdevumu iniciēšanu. Paskaidrota arī iniciatīvas

²¹ Report on the Operation of the Alternative Investment Fund Managers Directive (AIFMD) - Directive 2011/61/EU ("Ziņojums par Alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieku direktīvas (AIFPD) — Direktīvas 2011/61/ES — darbību") (KPMG ziņojums, 2018. gada decembris).

jāprecizē ietekme uz MVU finansēšanas izmaksām.	iespējamā ietekme uz tirgu un finansējuma pieejamību/izmaksām MVU.
Ziņojumā būtu sīkāk jāizskaidro jomas, kuras var vienkāršot, un, ja iespējams, jāsniedz kvantitatīva informācija/dati.	FISMA ĢD sniedza neoficiālus pierādījumus un papildu datus, ja tie bija pieejami, piemēram, par ietaupījumiem attiecībā uz depozitārijiem un depozitāriju pakalpojumu lietotājiem mazākos tirgos. Datu trūkuma gadījumā FISMA ĢD iekļāva papildu uzraudzības rādītājus, lai nodrošinātu, ka būs pieejami papildu dati, piemēram, saistībā ar pārskatu sniegšanu.

Tika apsvērts, vai ierosināt mazāk pasākumu AIFP, kas pārvalda aizdevumus iniciējošus fondus, un atstāt atlikušo daļu valstu ziņā. Tomēr atšķirīgas valstu pieejas aizdevumus iniciējošiem fondiem rada risku nesasniegt mērķi, kas paredz atbalstīt šī sektora drošu un ilgtspējīgu attīstību. Tāpēc saglabātajā risinājumā ierosināts minimālais garantiju daudzums attiecībā uz fondu darbībām un riska profiliem.

Saglabātais risinājums dos labumu maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), jo īpaši prasību saskaņošanai attiecībā uz AIFP, kuri pārvalda aizdevumus iniciējošus AIF. Saglabātā risinājuma mērķis ir ne tikai atbalstīt šādu AIF pārvaldības lielāku efektivitāti, bet arī ļaut AIF izsniegt kredītus uzņēmumiem pāri robežām. Dažās dalībvalstīs AIF nedrīkst iniciēt aizdevumus, vai arī šīs tiesības ir rezervētas vietējiem fondiem. Šī pārskatīšana vēl vairāk integrētu aizdevumus iniciējošu fondu tirgu un radītu šiem fondiem vairāk darbīdarbības iespēju. Tādējādi MVU būtu pieejami alternatīvi finansējuma avoti, jo īpaši gadījumos, kad tie nevar saņemt kredītus no bankām.

Attiecībā uz deleģēšanas jautājumu tika apsvērtā iespēja piešķirt EVTI vairāk pilnvaru, lai nodrošinātu attiecīgo AIFPD un PVKIU direktīvas noteikumu saskaņotāku izpildi Savienībā. Tomēr šajā brīdī tika uzskatīts, ka šis risinājums ir pretrunā subsidiaritātes principam. Tika secināts, ka būtu jāsniedz EVTI plašāka informācija par vienošanos par deleģēšanu gadījumos, kad riska vai portfeļa pārvaldība tiek deleģēta ārpus Savienības, un jāizmanto jau pieejamās pilnvaras, piemēram, attiecībā uz salīdzinošās izvērtēšanas veikšanu. Saglabātais risinājums būtu vērsts uz to, lai nodrošinātu vienāda līmeņa aizsardzību ieguldītājiem visā Savienībā.

Tika apsvērtā iespēja pārskatīt AIFPR uzraudzības pārskatu sniegšanas prasības, nemeklējot sinerģiju ar citām esošajām pārskatu sniegšanas sistēmām. Jebkādas izmaiņas uzraudzības pārskatu sniegšanas pienākumos ir saistītas ar ievērojamām atbilstības nodrošināšanas izmaksām. Tāpēc tika uzskatīts, ka praktiskāk ir ierosināt izmaiņas tiesību aktos, kad ir lielāka skaidrība par to, kas ir nepieciešams, lai tuvinātos kopīgai datu telpai finanšu nozarē. Priekšlikums veicina šā mērķa sasniegšanu, iesaistot Eiropas uzraudzības iestādes (EUI) un Eiropas Centrālo banku (ECB) pētījumā par iespēju apvienot dublējošās pārskatu sniegšanas prasības un paplašināt datu aptvērumu, lai varētu labāk uzraudzīt tirgus. Kad uzraudzības pārskatu sniegšana būtu uzlabota, tas pozitīvi ietekmētu finanšu stabilitātes risku uzraudzību un pārvaldību.

Līdzīgi attiecībā uz likviditātes riska pārvaldību tika apsvērti dažādi iejaukšanās līmeņi nolūkā nodrošināt finanšu stabilitāti. Izvēlētais risinājums ir vismazāk preskriptīvs. Atvērto fondu pārvaldnieki varētu apturēt AIF ieguldījumu apliecību vai PVKIU sertifikātu vai akciju atpirkšanu vai atpakaļpirkšanu. Tiem būtu arī jāizvēlas vismaz viens cits likviditātes pārvaldības instruments, nenosakot konkrētu instrumentu, tādējādi atstājot fondu

pārvaldītājiem galīgo lēmumu, ko tie varētu aktivizēt, ja apstākļi to prasa. Šis pasākums atbalstītu finanšu sistēmas stabilitāti.

Tika apsvērts risinājums ieviest depozitārija pasi. Tomēr šis risinājums netika uzskatīts par īstenojamu, ņemot vērā to, ka ES nav saskaņoti vērtspapīru un maksātspējas tiesību akti. Tāpēc saglabātajā risinājumā ir ierosināts vajadzības gadījumā atļaut pārrobežu piekļuvi depozitāriju pakalpojumiem, līdz kļūst iespējama turpmāka saskaņošana Savienības līmenī. Saglabātā risinājuma rezultātā tiktu nodrošināts efektīvāks ES AIF tirgus.

Visbeidzot, tika apsvērts, vai depozitārijiem, kas deleģē AIF vai PVKIU aktīvu turēšanu CVD, būtu jāveic uzticamības pārbaude. Tika nolemts, ka tas būtu pārmērīgi, ņemot vērā, ka uz CVD, kas saņēmuši atļauju, jau attiecas stingras sektora prasības un uzraudzība. Tāpēc priekšlikumā galvenā uzmanība ir pievērsta CVD iekļaušanai glabāšanas ķēdē, neuzliekot depozitārijiem liekas uzticamības pārbaudes prasības.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

AIFPD pārskatīšanā izmantotā vispārējā pieeja ir ierosināt pasākumus, kas noteikti ir nepieciešami finanšu stabilitātes, tirgus integrācijas vai ieguldītāju aizsardzības interesēs, un risināt jautājumus, par kuriem ir skaidri izteiktas ieinteresēto personu bažas.

Paredzams, ka ierosinātais grozījums, kas ļauj depozitāriju pakalpojumus saņemt pāri robežām, radīs ietaupījumus gan depozitārijiem, gan depozitāriju pakalpojumu lietotājiem, tostarp mazākiem AIFP. Vienreizējās maksas par jaunu licenci un ikgadējās maksas par licenci depozitārijiem svārstās attiecīgi no 6000 EUR līdz 9200 EUR atkarībā no dalībvalsts un no 4400 EUR līdz 9400 EUR atkarībā no dalībvalsts. Pieaugošā konkurence starp depozitāriju pakalpojumu sniedzējiem, visticamāk, radīs lejupvērstu spiedienu uz pakalpojuma cenu.

Paredzētā pieeja uzraudzības datiem vienkāršos un racionalizēs pašreizējos pārskatu sniegšanas pienākumus. Tas radīs ietaupījumus ilgākā laikposmā, jo mērķis ir samazināt to publisko iestāžu skaitu, kurām AIFP ziņo datus, kas pārklājas. Šī pieeja arī nodrošina, ka vienreizējās izmaksas, kas izriet no grozījumiem, cik vien iespējams, tiek samazinātas, paredzot pienācīgu sākotnējo plānošanu un vispārēju skatījumu uz uzraudzības pārskatu sniegšanu saskaņā ar dažādiem ES tiesību aktiem, ņemot vērā digitālās vides attīstību.

- **Pamattiesības**

Priekšlikums veicina Pamattiesību hartā ("harta") nostiprinātās tiesības. Šīs iniciatīvas galvenais mērķis ir atbalstīt tiesības sniegt pakalpojumus jebkurā dalībvalstī, kā to paredz hartas 15. panta 2. punkts, nodrošinot, ka netiek pieļauta diskriminācija – pat netieša diskriminācija – valstspiederības dēļ (papildus īstenojot hartas 21. panta 2. punktu).

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šis priekšlikums Komisijas budžetu neietekmē.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Šī direktīva tiks izvērtēta piecus gadus pēc tās transponēšanas termiņa. Komisija balstīsies uz i) sabiedriskajā apspriešanā gūtām atsauksmēm, ii) diskusijām ar EVTI un uzraudzības iestādēm un iii) uzraudzības pārskatu datiem.

Komisija pastāvīgi nodrošinās atbilstību un izpildi. EVTI uzraudzīs deleģēšanas prasību piemērošanu, pamatojoties uz tās jaunajām pilnvarām katru gadu veikt mērķtiecīgu salīdzinošo izvērtēšanu šajā jomā un sagatavot ziņojumus par deleģēšanas paziņojumu analīzi.

EVTI arī apkopos datus, kas būs noderīgi, lai uzraudzītu attīstību aizdevumu iniciēšanas un depozitāriju tirgos. EVTI turpinās vākt un analizēt datus par LPI lietošanu.

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

Grozījumi Direktīvā 2011/61/ES

Direktīvas 4. pantu papildina ar “centrālā vērtspapīru depozitārija” definīciju saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 909/2014²².

Direktīvas 6. panta 4. punktu groza, lai paplašinātu to papildpakalpojumu sarakstu, kurus AIFP varētu sniegt papildus kolektīvo ieguldījumu pārvaldībai. Tas ietvertu darbības, kas atļautas citos Savienības tiesību aktos, piemēram, etalonu pārvaldību vai kredītu apkalpošanu.

Direktīvas 6. panta 6. punktu groza, lai atjauninātu atsauces uz Direktīvas 2014/65/ES²³ noteikumiem, ko piemēro AIFP, kuri sniedz papildpakalpojumus.

Direktīvas 7. panta 2. punktu groza, lai precizētu, ka AIFP, iesniedzot pieteikumu AIFP atļaujas saņemšanai, vajadzētu būt paredzētiem atbilstošiem tehniskiem resursiem un cilvēkresursiem. Šajā nolūkā, iesniedzot pieteikumu atļaujas saņemšanai, sīki jāapraksta cilvēkresursi un tehniskie resursi, kas tiks izmantoti, lai veiktu tā funkcijas un uzraudzītu personas, kurām deleģē funkcijas.

Direktīvas 7. panta 5. punktu papildina, lai nodrošinātu, ka trūkstošā informācija tiek vākta ES līmenī nolūkā kartēt deleģēšanas praksi. Šajā nolūkā tiek ierosināts, ka EVTI būtu jāsaņem paziņojumi par vienošanos par deleģēšanu, ja trešo valstu struktūrām tiek deleģēts lielāks risks vai portfeļa pārvaldība, nekā tiek saglabāts.

Direktīvā iekļauj 7. panta 8. punktu, lai nodrošinātu, ka EVTI saņem konsekventu informāciju par vienošanos par deleģēšanu. Tādējādi tiek ierosināts pilnvarot EVTI izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā nosaka deleģēšanas paziņojumu saturu, veidlapas un nosūtīšanas procedūras. Lai atvieglotu pamatotu politikas lēmumu pieņemšanu šajā jomā, tiek paredzēts, ka EVTI ir jāiesniedz ES likumdevējiem un Komisijai (7. panta 9. punkts) regulāri ziņojumi, kuros analizēta tirgus prakse attiecībā uz deleģēšanu, atbilstība prasībām, kas piemērojamas deleģēšanai saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES, un uzraudzības konverģence šajā jomā.

Direktīvas 8. panta 1. punkta c) apakšpunktu groza, lai paredzētu, ka AIFP nodarbina uz pilnu slodzi vismaz divas personas vai piesaista divas personas, kuras AIFP nenodarbina, bet kuras tomēr ir apņēmušās vadīt minētā AIFP darbību uz pilnu slodzi un kuras būtu Savienības rezidenti, tādējādi nodrošinot AIFP minimālu un stabilu būtību.

²² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 909/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par vērtspapīru norēķinu uzlabošanu Eiropas Savienībā, centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem un grozījumiem Direktīvās 98/26/EK un 2014/65/ES un Regulā (ES) Nr. 236/2012 (OV L 257, 28.8.2014., 1. lpp.).

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/EK un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

Direktīvā iekļauj 15. panta 3. punkta d) apakšpunktu, lai noteiktu prasību, ka AIFP, kas pārvalda aizdevumus piešķirošus AIF, īsteno efektīvu politiku, procedūras un procesus aizdevumu piešķiršanai. To darot, tiem ir jānovērtē kredītrisks un jāpārvalda un jāuzrauga kredītportfeļi, kas būtu periodiski jāpārskata.

Direktīvā iekļauj 15. panta 4.a, 4.b, 4.c punktu, lai samazinātu risku finanšu sistēmai, ierobežojot aizdevumu izsniegšanu vienam aizņēmējam, ja šis aizņēmējs ir finanšu iestāde.

Direktīvā iekļauj 15. panta 4.d punktu, lai novērstu iespējamus interešu konfliktus, aizliedzot AIF aizdot tā AIFP vai tā darbiniekus, tā depozitārijam vai personai, kurai tas deleģē funkcijas.

Direktīvā iekļauj 15. panta 4.e punktu, lai izvairītos no bezrūpīgas rīcības riska situācijām, kurās aizdevumi tiek iniciēti tūlītējai pārdošanai sekundārajā tirgū. Šajā nolūkā tiek ierosināts, ka AIF jā saglabā ekonomiskā ieinteresētība 5 % apmērā no to piešķirto un pārdoto aizdevumu nosacītās vērtības.

Direktīvā iekļauj 16. panta 2.a punktu, lai izvairītos no termiņu nesakritības, kas var radīt finanšu riskus. Šajā nolūkā tiek ierosināts pieprasīt, lai AIF pieņemtu slēgtu struktūru, saskaņā ar kuru tie aizdevumu iniciēšanā iesaistās būtiskā mērā (60 %).

Nolūkā efektīvi novērst mikroprudenciālos un makroprudenciālos riskus 16. pantu papildina ar 2.b un 2.c punktu, lai AIFP, kas pārvalda atvērtos AIF, ārkārtējos apstākļos varētu piekļūt likviditātes riska pārvaldībai nepieciešamajiem instrumentiem. Papildus iespējai apturēt atpakaļpirkšanu tiek ierosināts prasīt AIFP, lai tie izvēlas vismaz vienu citu LPI no V pielikuma, ar kuru tiek saskaņots saraksts ar LPI, kam kā minimums vajadzētu būt pieejamiem visā Savienībā. Direktīvas 16. panta 2.e punktā tiek noteikts, ka dalībvalstīm tas ir jānodrošina savā jurisdikcijā. Minētajam pantam pievieno 2.d punktu, kurā tiek noteikts, ka AIFP jāinformē kompetentās iestādes par LPI aktivizēšanu vai deaktivizēšanu.

Ar 16. panta 2.g un 2.h punktu paredz nodrošināt minētā panta 2.b un 2.c punkta saskaņotu piemērošanu. Tādēļ EVTI tiek uzdots izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai sniegtu definīcijas un precizētu to LPI īpašības, kas norādīti pielikumā, un tai tiek uzdots izstrādāt regulatīvos tehniskos standartus attiecībā uz to, kā AIFP izvēlētos un lietotu piemērotus LPI.

Direktīvas 46. panta 2. punkta j) apakšpunktu groza, pilnvarojot kompetentās iestādes pieprasīt, lai AIFP aktivizē vai deaktivizē attiecīgu LPI. Šīs pilnvaras ir paplašinātas, lai aptvertu arī ārpus Savienības AIFP, 47. panta 4. punktā pievienojot d) apakšpunktu. Ierosinātā 50. panta 5.a līdz 5.g punktā tiek noteikts, ka kompetentās iestādes pirms likviditātes pārvaldības instrumenta aktivizēšanas vai deaktivizēšanas par to informē citas attiecīgās iestādes, EVTI un ESRK. Ierosinātajos punktos ir noteikti arī sadarbības principi šādos gadījumos. Ierosinātais 50. panta 7. punkts pilnvarotu EVTI izstrādāt regulatīvus tehniskos standartus, tajos norādot, kad kompetento iestāžu iejaukšanās būtu pamatota.

Direktīvas 20. panta 1. punktu groza, lai precizētu, ka vienošanās par deleģēšanu attiecas uz visām I pielikumā uzskaitītajām funkcijām un saskaņā ar 6. panta 4. punktu atļautajiem papildpakalpojumiem. Formulējums, kas attiecas uz pakalpojumiem, nevis tikai funkcijām, ir attiecīgi ieviests 20. panta 1. punkta f) apakšpunktā un 3., 4. un 6. punktā.

Direktīvas 21. panta 11. punkta pēdējo ievilkumu groza, lai centrālos vērtspapīru depozitārijus (CVD) iekļautu glabāšanas ķēdē, kurā tie sniedz konkurējošus turētājbankas pakalpojumus, tādējādi nodrošinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus turētājbanku starpā un nodrošinot, ka depozitārijiem ir piekļuve informācijai, kas vajadzīga to pienākumu veikšanai. Tiek ierosināts

atbrīvojot depozitārijus no prasības veikt *ex ante* uzticamības pārbaudi, ja turētājbanka ir CVD, jo tas ir pietiekami pārbaudīts, kad tas vēlas saņemt atļauju kā tāds.

Lai nodrošinātu labāku uzraudzību, 21. panta 16. punktu groza, lai depozitāriji sadarbotos ne tikai ar savām kompetentajām iestādēm, bet arī ar tā AIF kompetentajām iestādēm, kas to ir iecēlis par depozitāriju, un ar tā AIFP kompetentajām iestādēm, kas pārvalda minēto AIF.

Direktīvas 23. pantā 1. un 4. punktu papildina, lai uzlabotu AIFP darbību pārredzamību ieguldītājiem, nosakot papildu informācijas paziņošanu, kas AIFP ir jānodrošina, proti, nosacījumus attiecībā uz LPI lietošanu un maksas, kas būs jāsedz AIFP vai ar to saistītajiem uzņēmumiem, un periodisku paziņošanu par visām tiešajām un netiešajām maksām un nodevām, kas tieši vai netieši iekasētas no AIF vai kāda no tā ieguldījumiem vai noteiktas AIF vai kādam no tā ieguldījumiem. AIFP ir arī noteikts pienākums paziņot ieguldītājiem par iniciēto aizdevumu portfeļa sastāvu.

Direktīvas 24. panta 1. punktu groza un 2. punkta d) apakšpunktu svītro, tādējādi noņemot ierobežojumus 1. punktā attiecībā uz datiem, kurus kompetentajām iestādēm vajadzētu varēt saņemt no AIFP par tā pārvaldītajiem AIF. Tiek ierosināts, ka EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu un īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai aizstātu pašreizējo uzraudzības pārskatu veidni, kas noteikta AIFPD papildinošās AIFPR IV pielikumā.

Iekļaujot 38.a pantu, EVTI tiek noteikta prasība regulāri veikt salīdzinošo izvērtēšanu par uzraudzības praksi deleģēšanas noteikumu piemērošanā, īpašu uzmanību pievēršot tam, lai novērstu pastkastītes uzņēmumu veidošanu. Saskaņā ar jaunu 69.b pantu Komisijai būtu jāpārskata Direktīvā 2011/61/ES un tās īstenošanas pasākumos noteiktais deleģēšanas režīms nolūkā ierosināt grozījumus, kas vajadzīgi, lai nepieļautu pastkastītes uzņēmumu veidošanu. Būtu jāizvērtē arī iespēja ieviest depozitārija pasi un to, kā darbojas noteikumi attiecībā uz AIFP, kas pārvalda aizdevumus iniciējošus AIF.

Direktīvas 50. pantā iekļaujot 5.a līdz 5.g punktu, tiek nostiprināta sadarbība uzraudzības jomā. AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var pieprasīt, precizējot pieprasījuma iemeslus un informējot EVTI un ESRK, ja pastāv riski finanšu stabilitātei, AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei īstenot savas uzraudzības pilnvaras. Grozījumi 50. panta 5. punktā samazina kompetento iestāžu pierādīšanas pienākumu, nosakot pienākumu, ka saņēmējierestādes atbilstoši rīkojas. Turklāt EVTI ir pilnvarota pieprasīt kompetentajai iestādei iesniegt tās pastāvīgajā komitejā izskatīšanai lietu, kurai var būt pārrobežu ietekme vai ietekme uz finanšu stabilitāti vai ieguldītāju aizsardzību. Turklāt 50. panta 7. punktā EVTI tiek pilnvarota izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektu, norādot, kādos gadījumos kompetentās iestādes var īstenot pilnvaras attiecībā uz LPI.

Tiek ierosināts grozīt 61. panta 5. punktu, ļaujot kompetentajām iestādēm atļaut depozitāriju pakalpojumus iepirkt citās dalībvalstīs līdz brīdim, kad tiks veikti pasākumi pēc tam, kad būs pārskatīta nepieciešamība ieviest depozitārija pasi.

Tiek ierosināts grozīt I pielikumu, pievienojot 3. punktu, lai atzītu aizdošanu par AIFP likumīgu darbību. Tas nozīmē, ka AIF varētu izsniegt aizdevumus jebkurā vietā Savienībā, tostarp pār robežām. Direktīvas I pielikumam pievieno 4. punktu, lai leģitimizētu īpašam nolūkam izveidotu vērtspapirizācijas struktūru (SSPE) apkalpošanu, ko veic AIFP.

Tiek ierosināts grozīt 21. panta 6. punkta c) apakšpunktu, 35. panta 2. punkta b) apakšpunktu, 36. panta 1. punkta c) apakšpunktu, 37. panta 7. punkta e) apakšpunktu, 40. panta 2. punkta b) apakšpunktu un 42. panta 1. punkta c) apakšpunktu, atjauninot prasības trešo valstu struktūrām neveikt uzņēmējdarbību jurisdikcijās, kas saskaņā ar jaunākajiem Eiropas tiesību aktiem pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju identificētas kā augsta riska valstis.

Direktīvas 36. panta 1. punktu un 42. panta 1. punktu papildina ar attiecīgiem d) un d) apakšpunktiem, kuros nosaka, ka ārpussavienības AIF vai ārpussavienības AIFP, uz ko attiecas valsts noteikumi un kas darbojas atsevišķās dalībvalstīs, būtu jāizpilda prasība, ka tie neatrodas trešā valstī, kas tiek uzskatīta par tādu, kura nodokļu nolūkos nesadarbojas.

Tiek ierosināts grozīt 21. panta 6. punkta d) apakšpunktu, 35. panta 2. punkta c) apakšpunktu, 37. panta 7. punkta f) apakšpunktu un 40. panta 2. punkta c) apakšpunktu, lai atjauninātu prasības trešo valstu struktūrām, kurām būtu piekļuve iekšējam tirgum tikai tad, ja tās veic uzņēmējdarbību trešās valstīs, kas nav iekļautas ES sarakstā ar jurisdikcijām, kuras nodokļu nolūkos nesadarbojas.

Direktīvas 47. panta 3. punktu groza, atļaujot EVTI atklāt tās rīcībā esošos tirgus datus apkopotā vai kopsavilkuma veidā, tādējādi mīkstinot konfidencialitātes standartu.

Direktīvā tiek iekļauta pārskatīšanas klauzula – 69.b pants, kas pilnvaro Komisiju sākt pārskatīt noteikumus par deleģēšanu, depozitāriju pakalpojumiem un LPI lietošanu. Tā arī pilnvaro EVTI sagatavot ziņojumu nolūkā racionalizēt uzraudzības pārskatu sniegšanas prasības AIFP un izmantot to par pamatu regulatīvo tehnisko standartu projekta izstrādei attiecībā uz uzraudzības pārskatiem saskaņā ar AIFPD 24. pantu.

Grozījumi Direktīvā 2009/65/EK

Tiek ierosināts 2. panta 1. punktā sniegt “centrālā vērtspapīru depozitārija” definīciju saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 909/2014.

Direktīvas 22.a panta pēdējā ievilkumā ceturto daļu groza, lai centrālos vērtspapīru depozitārijus (CVD) uzskatītu par personām, kurām depozitārijs deleģē funkcijas, ja tie sniedz konkurējošus turētājbankas pakalpojumus. Tas nodrošina vienlīdzīgus konkurences apstākļus turētājbankām un nodrošina, ka depozitārijiem ir piekļuve informācijai, kas vajadzīga viņu pienākumu veikšanai.

Direktīvas 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu groza, lai paredzētu, ka PVKIU pārvaldības sabiedrība nodarbina uz pilnu slodzi vismaz divas personas vai piesaista divas personas, kuras PVKIU pārvaldības sabiedrība nenodarbina, bet kuras tomēr ir apņēmušās vadīt minētās PVKIU pārvaldības sabiedrības darbību uz pilnu slodzi un kuras būtu Savienības rezidenti, tādējādi nodrošinot PVKIU pārvaldības sabiedrības minimālu un stabilu būtību.

Tiek ierosināts grozīt 7. panta 1. punkta c) un e) apakšpunktu, lai precizētu, ka pārvaldības sabiedrību rīcībā, kad tās iesniedz pieteikumu atļaujas saņemšanai, vajadzētu būt atbilstošiem tehniskajiem resursiem un cilvēkresursiem, ko tie izmantos. Šajā nolūkā, iesniedzot pieteikumu atļaujas saņemšanai, pārvaldības sabiedrībai sīki jāapraksta cilvēkresursi un tehniskie resursi, ko tā izmantos, lai veiktu tās funkcijas un uzraudzītu personas, kurām deleģē funkcijas.

Direktīvas 13. panta 1. punktā precizē, ka vienošanās par deleģēšanu attiecas uz visām II pielikumā uzskaitītajām funkcijām un saskaņā ar 6. panta 3. punktu atļautajiem papildpakalpojumiem. Formulējums, kas attiecas uz pakalpojumiem, nevis tikai funkcijām, ir attiecīgi ieviests 13. panta 1. punkta b), g), h) un i) apakšpunktā.

Lai labāk saskaņotu Direktīvu 2011/61/ES un 2009/65/EK tiesisko regulējumu attiecībā uz deleģēšanu un lai uzraudzības iestādes varētu pārskatīt deleģēšanas iemeslus, tiek ierosināts, 13. panta 1. punktā iekļaujot j) apakšpunktu, pieprasīt PVKIU visu tā deleģēšanas struktūru pamatot ar objektīviem iemesliem.

Direktīvas 13. pantu papildina ar 3. punktu, lai nodrošinātu, ka trūkstošā informācija tiek vākta un analizēta ES līmenī nolūkā kartēt deleģēšanas praksi. Šajā nolūkā tiek ierosināts, ka būtu jāpaziņo EVTI par vienošanos par deleģēšanu, ja trešo valstu struktūrām tiek deleģēts lielāks risks vai portfeļa pārvaldība, nekā tiek saglabāts.

Lai atvieglotu pamatotu politikas lēmumu pieņemšanu šajā jomā, tiek ierosināts, ka saskaņā ar jaunu 13. panta 5. punktu EVTI būtu jāiesniedz ES likumdevējiem un Eiropas Komisijai regulāri ziņojumi, kuros analizēta tirgus prakse deleģēšanas jomā un atbilstība prasībām, kas piemērojamas deleģēšanai saskaņā ar Direktīvu 2009/65/EK.

Direktīvā iekļauj 13. panta 3. punktu, lai nodrošinātu, ka EVTI saņem konsekventu informāciju par vienošanos par deleģēšanu. Tādējādi tiek ierosināts pilnvarot EVTI izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā nosaka deleģēšanas paziņojumu saturu, veidlapas un nosūtīšanas procedūras.

Ar jaunu 13. panta 6. punktu Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģēto aktu, kurā sīkāk precizē deleģēšanas nosacījumus un nosacījumus, saskaņā ar kuriem PVKIU pārvaldības sabiedrība ir uzskatāma par pastkastītes uzņēmumu un tāpēc vairs nav uzskatāma par PVKIU pārvaldnieku, tādējādi saskaņojot Direktīvu 2011/61/ES un 2009/65/EK noteikumus šajā jomā.

Tiek ierosināts pievienot 18.a panta 1. un 2. punktu, lai PVKIU pārvaldības sabiedrībām ne tikai būtu iespēja apturēt atpakaļpirkšanu, bet arī jāizvēlas vismaz viens cits LPI no IIA pielikuma, ar kuru tiek saskaņots saraksts ar LPI, kam kā minimums vajadzētu būt pieejamiem visā ES. Jaunā 18.a pantā tiek noteikts, ka dalībvalstīm tas ir jānodrošina savā jurisdikcijā. Tiek ierosināts IIA pielikumā noteikt šādu instrumentu minimālo sarakstu. Lai nodrošinātu labu informāciju ieguldītājiem, tiek ierosināts I pielikuma A saraksta 1.13. punktā precizēt sertifikātu atpirkšanas vai atpakaļpirkšanas procedūras un nosacījumus un precizēt apstākļus, kādos drīkst apturēt atpirkšanu vai atpakaļpirkšanu vai aktivizēt vai deaktivizēt citus LPI.

Ar 18.a panta 3. līdz 5. punktu paredz nodrošināt iepriekš minēto noteikumu saskaņotu piemērošanu. Tādēļ EVTI tiek uzdots izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai sniegtu definīcijas un precizētu to LPI īpašības, kas norādīti pielikumā.

Jaunā 20.a pantā tiek ierosināts ieviest pienākumu pārvaldības sabiedrībām sniegt periodiskus uzraudzības pārskatus par tirgiem un instrumentiem, ar kuriem tās tirgojas PVKIU vārdā.

Jaunā 20.b pantā tiek ierosināts pilnvarot EVTI sadarbībā ar citām EUI un ECB sagatavot priekšizpētes ziņojumu par centieniem panākt efektivitāti uzraudzības pārskatu sniegšanas jomā. Ziņojumā tiktu sniegta informācija par PVKIU pārvaldības sabiedrībām paredzētās uzraudzības pārskatu veidnes iespējamo formu, un tiek noteikts, ka EVTI, pamatojoties uz saviem konstatējumiem, izstrādā regulatīvos tehniskos standartus un īstenošanas tehnisko standartu projektu.

Direktīvas 22.a panta 2. punkts tiek grozīts, lai atbrīvotu depozitārijus no prasības veikt *ex ante* uzticamības pārbaudi, ja turētājbanka ir CVD, jo tas ir pietiekami pārbaudīts, kad tas vēlas saņemt atļauju kā tāds.

Lai efektīvi novērstu mikroprudenciālos un makroprudenciālos riskus, tiek ierosināts grozīt 84. panta 3. punktu, nosakot prasību PVKIU pārvaldības sabiedrībām paziņot kompetentajām iestādēm par LPI aktivizēšanu vai deaktivizēšanu. Ar 84. panta 2. punkta b) apakšpunkta grozījumu kompetentās iestādes tiek pilnvarotas iejaukties un pieprasīt PVKIU pārvaldības sabiedrībām aktivizēt vai deaktivizēt attiecīgu LPI. Ierosinātā 84. panta 3.a līdz 3.e punktā

tiek noteikts, ka kompetentās iestādes pirms LPI aktivizēšanas vai deaktivizēšanas pieprasīšanas informē citas attiecīgās iestādes, EVTI un ESRK un nosaka sadarbības principus šādos gadījumos. Ierosinātais 84. panta 3.f punkts pilnvarotu EVTI izstrādāt regulatīvus tehniskos standartus, tajos norādot, kad kompetento iestāžu iejaukšanās būtu pamatota.

Direktīvas 84. panta 5. punktā tiek ierosināts pilnvarot EVTI izstrādāt regulatīvo tehnisko standartu projektu attiecībā uz to, kā PVKIU izvēlētos un lietotu piemērotus LPI.

Direktīvas 98. pantu papildina ar 3. un 4. punktu, lai stiprinātu sadarbību uzraudzības jomā. PVKIU uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var pieprasīt, precizējot pieprasījuma iemeslus un informējot EVTI un ESRK, ja pastāv riski finanšu stabilitātei, PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei īstenot savas uzraudzības pilnvaras. Turklāt EVTI ir pilnvarota pieprasīt kompetentajai iestādei iesniegt EVTI izskatīšanai lietu, kurai var būt pārrobežu ietekme vai ietekme uz finanšu stabilitāti vai ieguldītāju aizsardzību.

Jaunā 101.a pantā tiek ierosināts noteikt prasību EVTI regulāri veikt salīdzinošo izvērtēšanu par uzraudzības praksi deleģēšanas noteikumu piemērošanā, īpašu uzmanību pievēršot tam, lai novērstu pastkastītes uzņēmumu veidošanu. Saskaņā ar jaunu 110.a pantu Komisijai būtu jāpārskata šajā direktīvā un tās īstenošanas pasākumos noteiktais deleģēšanas režīms nolūkā ierosināt grozījumus, kas vajadzīgi, lai nepieļautu pastkastītes uzņēmumu veidošanu.

Panti par transponēšanu un stāšanos spēkā

Priekšlikuma 3. pantā noteikts, ka dalībvalstīm 24 mēnešu laikā pēc grozījumu direktīvas stāšanās spēkā jāpieņem un jāpublicē normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu minētās direktīvas prasības. Dalībvalstis transponēšanas pasākumus dara zināmus Komisijai.

Tiek ierosināts, ka grozījumu direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar kuru Direktīvu 2011/61/ES un Direktīvu 2009/65/EK groza attiecībā uz vienošanos par deleģēšanu, likviditātes riska pārvaldību, uzraudzības pārskatu sniegšanu, depozitāriju un turētājbanku pakalpojumu sniegšanu un aizdevumu iniciēšanu, ko veic alternatīvi ieguldījumu fondi

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²⁴,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/61/ES²⁵ 69. pantu Komisija ir pārskatījusi minētās direktīvas piemērošanu un darbības jomu un secinājusi, ka mērķi integrēt Savienības alternatīvo ieguldījumu fondu (AIF) tirgu, nodrošināt augsta līmeņa aizsardzību ieguldītājiem un aizsargāt finanšu stabilitāti lielākoties ir sasniegti. Tomēr minētajā pārskatīšanā Komisija arī secināja, ka ir jāaskaņo noteikumi attiecībā uz alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem (AIFP), kas pārvalda aizdevumus iniciējošus AIF, precizēt standartus, kas piemērojami AIFP, kuri deleģē savas funkcijas trešām personām, nodrošināt vienlīdzīgu regulējumu turētājbankām, uzlabot pārrobežu piekļuvi depozitāriju pakalpojumiem, optimizēt uzraudzības datu vākšanu un veicināt likviditātes pārvaldības instrumentu (LPI) lietošanu Savienībā. Tāpēc ir vajadzīgi grozījumi, lai novērstu minētās regulatīvās nepilnības nolūkā uzlabot Direktīvas 2011/61/ES darbību.
- (2) Stabils deleģēšanas režīms, vienlīdzīgs regulējums turētājbankām, uzraudzības pārskatu sniegšanas saskaņotība un saskaņota pieeja LPI lietošanai ir vienlīdz nepieciešami pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu (PVKIU) pārvaldībai. Tādēļ ir lietderīgi grozīt arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu

²⁴ OV C [...], [...], [...] lpp.

²⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).

2009/65/EK²⁶, ar ko paredz noteikumus par PVKIU darbības atļaušanu un darbību deleģēšanas, aktīvu glabāšanas, uzraudzības pārskatu sniegšanas un likviditātes riska pārvaldības jomā.

- (3) Lai palielinātu AIFP darbību efektivitāti, Direktīvas 2011/61/ES 6. panta 4. punktā iekļautais atļauto papildpakalpojumu saraksts būtu jāpaplašina nolūkā iekļaut etalonu pārvaldību, ko reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1011²⁷, un kredītu apkalpošanu, ko reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2021/.../ES²⁸.
- (4) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, būtu jāprecizē, ka uz AIFP, kas sniedz papildpakalpojumus saistībā ar finanšu instrumentiem, attiecas noteikumi, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/65/ES²⁹. Attiecībā uz citiem aktīviem, kas nav finanšu instrumenti, būtu jānosaka prasība AIFP ievērot Direktīvas 2011/61/ES prasības.
- (5) Lai nodrošinātu Direktīvas 2011/61/ES 7. un 8. pantā noteikto prasību vienveidīgu piemērošanu attiecībā uz nepieciešamajiem AIFP cilvēkresursiem, būtu jāprecizē, ka atļaujas pieteikuma iesniegšanas brīdī AIFP būtu jāsniedz kompetentajām iestādēm informācija par cilvēkresursiem un tehniskajiem resursiem, ko AIFP izmantos, lai veiktu savas funkcijas un – attiecīgā gadījumā – lai uzraudzītu personas, kurām tiks deleģētas funkcijas. Vismaz diviem augstākā līmeņa vadītājiem vajadzētu būt nodarbinātiem uz pilnu slodzi vai vadīt AIFP darbību uz pilnu slodzi, un tiem vajadzētu būt Savienības rezidentiem.
- (6) Lai izstrādātu uzticamu pārskatu par Direktīvas 2011/61/ES 20. pantā reglamentētām deleģēšanas darbībām Savienībā un lai pamatotu turpmākus politikas lēmumus vai uzraudzības darbības, kompetentajām iestādēm būtu jāsniedz Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei (EVTI) deleģēšanas paziņojumi, ja AIFP deleģē trešās valstīs esošām struktūrām vairāk AIF portfeļa pārvaldības vai riska pārvaldības funkciju nekā tas pārvalda.
- (7) Lai nodrošinātu paziņošanas procesa konsekventu saskaņošanu deleģēšanas jomā, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt regulatīvos tehniskos standartus, pieņemot deleģētos aktus atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1095/2010³⁰ 10. līdz 14. pantu nolūkā precizēt saturu, veidlapas un procedūras attiecībā uz AIFP vienošanās par deleģēšanu paziņošanas procesa standartizāciju. Paziņojuma veidlapā būtu jāiekļauj datu lauki, kuros norāda darbības, kas veido riska un portfeļa pārvaldības funkcijas, lai noteiktu, vai AIFP ir deleģējis vairāk šādu funkciju, nekā tas

²⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1011 (2016. gada 8. jūnijs) par indeksiem, ko izmanto kā etalonus finanšu instrumentos un finanšu līgumos vai ieguldījumu fondu darbības rezultātu mērīšanai, un ar kuru groza Direktīvu 2008/48/EK, Direktīvu 2014/17/ES un Regulu (ES) Nr. 596/2014 (OV L 171, 29.6.2016., 1. lpp.).

²⁸ OV C [...], [...], [...] lpp.

²⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/ES un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

³⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

ir saglabājis. Minētie regulatīvie tehniskie standarti būtu jāpieņem, pamatojoties uz EVTI izstrādātu projektu.

- (8) Lai veicinātu Direktīvas 2011/61/ES vienveidīgu piemērošanu, būtu jāprecizē, ka 20. pantā paredzētie deleģēšanas noteikumi attiecas uz visām funkcijām, kas uzskaitītas minētās direktīvas I pielikumā, un uz papildpakalpojumiem, kas norādīti minētās direktīvas 6. panta 4. punktā.
- (9) Būtu jāparedz arī kopīgi noteikumi, lai izveidotu efektīvu iekšējo tirgu aizdevumus iniciējošiem AIF, nodrošinātu vienveidīga līmeņa aizsardzību ieguldītājiem Savienībā, ļautu AIF attīstīt savu darbību, iniciējot aizdevumus visās Savienības dalībvalstīs, un atvieglotu ES uzņēmumu piekļuvi finansējumam, kas ir viens no kapitāla tirgu savienības (KTS) galvenajiem mērķiem³¹. Tomēr, ņemot vērā strauji augošo privāto kredītu tirgu, ir jānovērš potenciālie mikroprudenciālie un makroprudenciālie riski, ko aizdevumus iniciējoši AIF varētu radīt un izplatīt plašākā finanšu sistēmā. Būtu jānosaka noteikumi, kas piemērojami AIFP, kuri pārvalda aizdevumus iniciējošus fondus, lai uzlabotu riska pārvaldību visā finanšu tirgū un palielinātu pārredzamību ieguldītājiem.
- (10) Lai atbalstītu AIF profesionālo pārvaldību un mazinātu riskus finanšu stabilitātei, AIFP, kas pārvalda AIF, kuri nodarbojas ar aizdošanas darbībām, tostarp aizdevumu iegādi sekundārajā tirgū, vajadzētu būt efektīvai politikai, procedūrām un procesiem attiecībā uz aizdevumu piešķiršanu, kredītriska novērtēšanu un tā kredītportfeļa pārvaldību un uzraudzību, kas būtu periodiski jāpārskata.
- (11) Lai ierobežotu savstarpējās saistības risku starp aizdevumus iniciējošiem AIF un citiem finanšu tirgus dalībniekiem, būtu jānosaka prasība, ka šo AIF AIFP, ja aizņēmējs ir finanšu iestāde, diversificē savu risku un saviem riska darījumiem piemēro konkrētus ierobežojumus.
- (12) Lai ierobežotu interešu konfliktus, AIFP un to darbiniekiem nevajadzētu saņemt aizdevumus no to pārvaldītajiem aizdevumus iniciējošiem AIF. Līdzīgi būtu jāizslēdz AIF depozitārijiem un tā darbiniekiem vai personai, kurai AIFP deleģē funkcijas, un tās darbiniekiem saņemt aizdevumus no saistītajiem AIF.
- (13) Direktīvā 2011/61/ES būtu jāatzīst AIF tiesības iniciēt aizdevumus un tirgot šos aizdevumus sekundārajā tirgū. Lai novērstu bezrūpīgas rīcības risku un saglabātu AIF iniciēto aizdevumu vispārējo kredīt kvalitāti, šādiem aizdevumiem būtu jāpiemēro riska paturēšanas prasības nolūkā izvairīties no situācijām, kad aizdevumi tiek iniciēti ar vienīgo mērķi tos pārdot.
- (14) Ilgtermiņa nelikvidie aizdevumi, kas ir AIF turējumā, var radīt likviditātes nesakritību, ja AIF atvērtā struktūra ļauj ieguldītājiem bieži atpakaļpirkt savu fondu ieguldījumu apliecības vai akcijas. Tādēļ ar termiņu pārveidošanu saistītie riski ir jāmazina, nosakot slēgtu struktūru aizdevumus iniciējošiem AIF, jo slēgti fondi nebūtu neaizsargāti pret atpakaļpirkšanas pieprasījumiem un tie varētu turēt iniciētos aizdevumus līdz termiņa beigām.
- (15) Būtu jāprecizē, ka, ja uz AIFP attiecas Direktīvā 2011/61/ES noteiktās prasības attiecībā uz tā pārvaldītā AIF aizdošanas darbībām un prasības, kas noteiktas Eiropas

³¹ Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Kapitāla tirgu savienība cilvēku un uzņēmumu labā – jauns rīcības plāns" (COM(2020) 590 final).

Parlamenta un Padomes Regulās (ES) Nr. 345/2013³², (ES) Nr. 346/2013³³ un (ES) 2015/760³⁴, Regulas (ES) Nr. 345/2013 3. pantā, tad Regulas (ES) Nr. 346/2013 3. pantā un Regulas (ES) 2015/760 II nodaļā paredzētajiem speciālajiem produktu noteikumiem būtu jāprevalē pār vispārējākiem Direktīvā 2011/61/ES paredzētajiem noteikumiem.

- (16) Lai atbalstītu uzraudzības iestāžu veikto tirgus uzraudzību, varētu uzlabot informācijas vākšanu un apmaiņu, izmantojot uzraudzības pārskatu sniegšanu. Lai uzlabotu efektivitāti un samazinātu AIFP administratīvo slogu, varētu atcelt dublējošas pārskatu sniegšanas prasības, kas noteiktas Savienības un valstu tiesību aktos, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 600/2014³⁵, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2019/834³⁶, Eiropas Centrālās bankas Regulā (ES) Nr. 1011/2012³⁷ un Eiropas Centrālās bankas Regulā (ES) Nr. 1073/2013³⁸. Eiropas uzraudzības iestādēm (EUI) un Eiropas Centrālajai bankai (ECB), vajadzības gadījumā ar valstu kompetento iestāžu atbalstu, būtu jānovērtē dažādo uzraudzības iestāžu vajadzības pēc datiem, lai izmaiņas AIFP uzraudzības pārskatu sniegšanas veidnē būtu efektīvas.
- (17) Gatavojoties turpmākām izmaiņām uzraudzības pārskatu sniegšanas pienākumos, būtu jāpaplašina to datu apjoms, kurus var pieprasīt no AIFP, atceļot ierobežojumus, kas vērsti uz lieliem tirdzniecības darījumiem un riska darījumiem vai darījumu partneriem. Ja EVTI konstatē, ka periodiska informācijas atklāšana uzraudzības iestādēm par visu portfeli ir pamatota, Direktīvas 2011/61/ES noteikumos būtu jāparedz nepieciešamā pārskatu sniegšanas jomas paplašināšana.
- (18) Lai nodrošinātu uzraudzības pārskatu sniegšanas pienākumu konsekventu saskaņošanu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt regulatīvos tehniskos standartus, pieņemot deleģētos aktus atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1095/2010³⁹ 10. līdz 14. pantu nolūkā noteikt saturu, veidlapas un procedūras attiecībā uz AIFP uzraudzības pārskatu sniegšanas procesa standartizāciju. Saturs, veidlapas un procedūras attiecībā uz uzraudzības pārskatu sniegšanas procesa standartizāciju būtu jānosaka regulatīvajos tehniskajos standartos, tādējādi aizstājot

³² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 345/2013 (2013. gada 17. aprīlis) par Eiropas riska kapitāla fondiem (OV L 115, 25.4.2013., 1. lpp.)

³³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 346/2013 (2013. gada 17. aprīlis) par Eiropas sociālās uzņēmējdarbības fondiem (OV L 115, 25.4.2013., 18. lpp.).

³⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/760 (2015. gada 29. aprīlis) par Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondiem (OV L 123, 19.5.2015., 98. lpp.).

³⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 600/2014 (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 84. lpp.).

³⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/834 (2019. gada 20. maijs), ar ko Regulu (ES) Nr. 648/2012 groza attiecībā uz tīrvērtes pienākumu, tīrvērtes pienākuma piemērošanas apturēšanu, ziņošanas prasībām, riska mazināšanas metodēm attiecībā uz ārpusbiržas atvasināto instrumentu līgumiem, kuriem tīrvērti nav veicis centrālais darījumu partneris, darījumu reģistru reģistrāciju un uzraudzību un darījumu reģistriem piemērojamajām prasībām (OV L 141, 28.5.2019., 42. lpp.).

³⁷ Eiropas Centrālās bankas Regula (ES) Nr. 1011/2012 (2012. gada 17. oktobris) par vērtspapīru turējumu statistiku (OV L 305, 1.11.2012., 6. lpp.).

³⁸ Eiropas Centrālās bankas Regula (ES) Nr. 1073/2013 (2013. gada 18. oktobris) par ieguldījumu fondu aktīvu un pasīvu statistiku (OV L 297, 7.11.2013., 73. lpp.).

³⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 231/2013⁴⁰ noteikto pārskatu veidni. Minētie regulatīvie un īstenošanas tehniskie standarti būtu jāpieņem, pamatojoties uz EVTI izstrādātu projektu.

- (19) Lai standartizētu uzraudzības pārskatu sniegšanas procesu, Komisijai vajadzētu būt arī pilnvarotai pieņemt EVTI izstrādātus īstenošanas tehniskos standartus attiecībā uz AIFP ziņošanas veidlapām un datu standartiem, pārskatu sniegšanas biežumu un termiņiem. Komisijai būtu jāpieņem minētie īstenošanas tehniskie standarti ar īstenošanas aktiem, ievērojot LESD 291. pantu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.
- (20) Lai nodrošinātu efektīvāku reakciju uz likviditātes spiedienu tirgus spriedzes apstākļos un labāk aizsargātu ieguldītājus, Direktīvā 2011/61/ES būtu jāparedz noteikumi par Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas (ESRK) ieteikumu⁴¹ īstenošanu.
- (21) Lai jebkurā dalībvalstī esošu atvērtu AIF pārvaldnieki varētu tikt galā ar atpakaļpirkšanas spiedienu saspringtos tirgus apstākļos, tiem būtu jānosaka prasība izvēlēties vismaz vienu LPI no pielikumā iekļautā saskaņotā saraksta papildus iespējai apturēt atpakaļpirkšanu. Kad AIFP pieņem lēmumu aktivizēt vai deaktivizēt LPI, tam būtu jāinformē uzraudzības iestādes. Tas ļautu uzraudzības iestādēm labāk risināt iespējamo likviditātes spriedzes ietekmi uz plašāku tirgu.
- (22) Lai ieguldītāji varētu pieņemt lēmumu par ieguldījumiem atbilstoši vēlmei uzņemties risku un likviditātes vajadzībām, tie būtu jāinformē par LPI lietošanas nosacījumiem.
- (23) Lai nodrošinātu, ka atvērtu fondu pārvaldnieki konsekventi saskaņo likviditātes riska pārvaldību, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt regulatīvos tehniskos standartus, pieņemot deleģētos aktus atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1095/2010⁴² 10. līdz 14. pantu nolūkā precizēt LPI izvēles un lietošanas procesu tirgus un uzraudzības konverģences veicināšanai. Minētie regulatīvie tehniskie standarti būtu jāpieņem, pamatojoties uz EVTI izstrādātu projektu.
- (24) Lai nodrošinātu ieguldītāju aizsardzību un novērstu finanšu stabilitātes riskus, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai atvērta fonda pārvaldnieks aktivizē vai deaktivizē attiecīgu LPI.
- (25) Depozitārijiem ir svarīga loma ieguldītāju interešu aizsardzībā, un tiem būtu jāspēj pildīt savus pienākumus neatkarīgi no tā, kāda veida turētājbanka glabā fondu aktīvus. Tādēļ centrālie vērtspapīru depozitāriji (CVD) ir jāiekļauj glabāšanas ķēdē, kad tie sniedz turētājbankas pakalpojumus AIF, lai visos gadījumos nodrošinātu stabilu informācijas plūsmu starp AIF aktīvu turētājbanku un depozitāriju. Lai izvairītos no liekiem centieniem, depozitārijiem nebūtu jāveic *ex ante* uzticamības pārbaude, ja tie plāno deleģēt glabāšanu CVD.

⁴⁰ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 231/2013 (2012. gada 19. decembris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/61/ES attiecībā uz atbrīvojumiem, vispārējiem darbības nosacījumiem, depozitārijiem, saistību īpatsvaru, pārskatāmību un uzraudzību (OV L 83, 22.3.2013., 1. lpp.).

⁴¹ Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas Ieteikums (2017. gada 7. decembris) par ieguldījumu fondu likviditātes un sviras finansējuma riskiem (ESRK/2017/6) (2018/C 151/01).

⁴² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

- (26) Lai uzlabotu sadarbību un efektivitāti uzraudzības jomā, uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai adresēt pamatotu pieprasījumu AIFP kompetentajai iestādei veikt uzraudzības pasākumus pret konkrēto AIFP.
- (27) Turklāt, lai uzlabotu sadarbību uzraudzības jomā, EVTI vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai kompetentā iestāde iesniedz EVTI izskatīšanai lietu, ja šai lietai ir pārrobežu ietekme un tā var ietekmēt ieguldītāju aizsardzību vai finanšu stabilitāti. EVTI analīze par šādām lietām sniegs citām kompetentajām iestādēm labāku izpratni par izskatītajiem jautājumiem un palīdzēs novērst līdzīgus gadījumus nākotnē un aizsargāt AIF tirgus integritāti.
- (28) Lai atbalstītu uzraudzības konvergenci deleģēšanas jomā, EVTI būtu jāveic salīdzinošā izvērtēšana par uzraudzības praksi, īpašu uzmanību pievēršot tam, lai novērstu pastkastītes uzņēmumu veidošanu. EVTI veikta salīdzinošās izvērtēšanas analīze tiks izmantota šajā direktīvā pieņemto pasākumu pārskatīšanā un Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas informēšanai par jebkādiem papildu pasākumiem, kas varētu būt vajadzīgi, lai atbalstītu Direktīvā 2011/61/ES noteikto deleģēšanas režīmu efektivitāti.
- (29) Dažos koncentrētos tirgos depozitāriju pakalpojumu piedāvājums nav konkurētspējīgs. Lai novērstu šo pakalpojumu sniedzēju trūkumu, kas var palielināt AIFP izmaksas un samazināt AIF tirgus efektivitāti, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai atļaut AIFP vai AIF iepirkt depozitāriju pakalpojumus, kas atrodas citās dalībvalstīs, kamēr Komisija, pārskatot Direktīvu 2011/61/ES, novērtē, vai būtu lietderīgi ierosināt pasākumus integrētāka tirgus izveidei.
- (30) Paredzot iespēju iecelt depozitāriju citā dalībvalstī, būtu jāpaplašina uzraudzības tvērums. Tādēļ būtu jānosaka prasība, lai depozitārijs sadarbotos ne tikai ar tā kompetentajām iestādēm, bet arī ar tā AIF kompetentajām iestādēm, kas to ir iecēlis, un tā AIFP kompetentajām iestādēm, kas pārvalda minēto AIF, ja šīs kompetentās iestādes atrodas dalībvalstī, kas nav depozitārija dalībvalsts.
- (31) Lai labāk aizsargātu ieguldītājus, būtu jāpalielina informācijas plūsma no AIFP uz AIF ieguldītājiem. Lai AIF ieguldītāji varētu labāk izsekot ieguldījumu fonda izdevumiem, AIFP būtu jāidentificē maksas, ko segs AIFP vai ar to saistītie uzņēmumi, kā arī periodiski jāziņo par visām maksām un nodevām, kas ir tieši vai netieši noteiktas AIF vai kādam no tā ieguldījumiem. AIFP vajadzētu arī būt noteiktam pienākumam paziņot ieguldītājiem par iniciēto aizdevumu portfeļa sastāvu.
- (32) Lai palielinātu tirgus pārredzamību un efektīvi izmantotu pieejamos AIF tirgus datus, būtu jāatļauj EVTI atklāt tās rīcībā esošos tirgus datus apkopotā vai kopsavilkuma veidā, un tādējādi konfidencialitātes standarts būtu jāmīkstina, lai atļautu šādu datu izmantošanu.
- (33) Prasības trešo valstu struktūrām, kurām ir piekļuve iekšējam tirgum, būtu jāsakāņo ar standartiem, kuri noteikti Padomes 2020. gada secinājumos par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas⁴³, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2015/849⁴⁴. Turklāt ārpussavienības AIF vai ārpussavienības

⁴³ OV C 64, 27.2.2020., 8. lpp.

⁴⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

AIFP, uz ko attiecas valsts noteikumi un kas darbojas atsevišķās dalībvalstīs, būtu jāizpilda prasība, ka tie neatrodas trešā valstī, kas tiek uzskatīta par tādu, kura nodokļu nolūkos nesadarbojas.

- (34) Direktīvā 2009/65/EK būtu jānodrošina salīdzināmi nosacījumi PVKIU pārvaldības sabiedrībām, ja nav iemesla saglabāt regulējuma atšķirības attiecībā uz PVKIU un AIFP. Tas attiecas uz deleģēšanas režīmu, turētājbanku regulējumu, uzraudzības pārskatu sniegšanas prasībām un LPI pieejamību un lietošanu.
- (35) Lai nodrošinātu būtības prasību vienveidīgu piemērošanu attiecībā uz PVKIU pārvaldības sabiedrībām, būtu jāprecizē, ka atļaujas pieteikuma iesniegšanas brīdī pārvaldības sabiedrībām būtu jāsniedz kompetentajām iestādēm informācija par cilvēkresursiem un tehniskajiem resursiem, ko tās izmantos, lai veiktu savas funkcijas un – attiecīgā gadījumā – lai uzraudzītu personas, kurām tiks deleģētas funkcijas. Vismaz diviem augstākā līmeņa vadītājiem vajadzētu būt nodarbinātiem uz pilnu slodzi vai vadīt pārvaldības sabiedrības darbību uz pilnu slodzi, un tiem vajadzētu būt Savienības rezidentiem.
- (36) Lai nodrošinātu Direktīvas 2009/65/EK vienveidīgu piemērošanu, būtu jāprecizē, ka minētās direktīvas 13. pantā paredzētie deleģēšanas noteikumi attiecas uz visām funkcijām, kas uzskaitītas minētās direktīvas II pielikumā, un uz papildpakalpojumiem, kas norādīti minētās direktīvas 6. panta 3. punktā.
- (37) Lai saskaņotu Direktīvu 2011/61/ES un 2009/65/EK tiesisko regulējumu attiecībā uz deleģēšanu, būtu jānosaka prasība, lai PVKIU pārvaldības sabiedrības pamatotu kompetentajām iestādēm savu funkciju deleģēšanu un sniegtu objektīvus deleģēšanas iemeslus.
- (38) Lai izstrādātu uzticamu pārskatu par Direktīvas 2009/65/EK 13. pantā reglamentētām deleģēšanas darbībām Savienībā un lai pamatotu turpmākus politikas lēmumus vai uzraudzības darbības, kompetentajām iestādēm būtu jāsniedz EVTI deleģēšanas paziņojumi, ja PVKIU pārvaldības sabiedrība deleģē trešās valstīs esošām struktūrām vairāk portfeļa pārvaldības vai riska pārvaldības funkciju nekā tā pārvalda.
- (39) Lai nodrošinātu paziņošanas procesa konsekvētu saskaņošanu deleģēšanas jomā, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt regulatīvos tehniskos standartus, pieņemot deleģētos aktus atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1095/2010⁴⁵ 10. līdz 14. pantu nolūkā precizēt saturu, veidlapas un procedūras attiecībā uz PVKIU vienošanās par deleģēšanu paziņošanas procesa standartizāciju. Paziņojuma veidlapā būtu jāiekļauj datu lauki, kuros norāda darbības, kas veido riska un portfeļa pārvaldības funkcijas, lai noteiktu, vai PVKIU pārvaldības sabiedrība ir deleģējusi vairāk šādu funkciju, nekā tā ir saglabājusi. Minētie regulatīvie tehniskie standarti būtu jāpieņem, pamatojoties uz EVTI izstrādātu projektu.
- (40) Lai vēl vairāk saskaņotu noteikumus par deleģēšanu, kas piemērojami AIFP un PVKIU, un panāktu Direktīvu 2011/61/ES un 2009/65/EK vienveidīgāku piemērošanu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus atbilstoši LESD 290. pantam, lai precizētu nosacījumus PVKIU pārvaldības sabiedrības funkciju deleģēšanai trešai personai un nosacījumus, saskaņā ar kuriem PVKIU pārvaldības

⁴⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

sabiedrību var uzskatīt par pastkastītes uzņēmumu un tāpēc to vairs nevar uzskatīt par PVKIU pārvaldnieku. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbu, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁴⁶. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

- (41) Ar šo direktīvu īsteno ESRK ieteikumus⁴⁷ saskaņot LPI un to, kā tos lieto atvērto fondu, tostarp PVKIU pārvaldnieki, lai varētu efektīvāk reaģēt uz likviditātes spiedienu tirgus spriedzes apstākļos un labāk aizsargāt ieguldītājus.
- (42) Lai jebkurā dalībvalstī esošas PVKIU pārvaldības sabiedrības varētu tikt galā ar izpirkšanas spiedienu saspringtos tirgus apstākļos, tām būtu jānosaka prasība izvēlēties vismaz vienu LPI no pielikumā iekļautā saskaņotā saraksta papildus iespējai apturēt atpakaļpirkšanu. Kad pārvaldības sabiedrība pieņem lēmumu aktivizēt vai deaktivizēt LPI, tai būtu jāinformē uzraudzības iestādes. Tas ļautu uzraudzības iestādēm labāk risināt iespējamo likviditātes spriedzes ietekmi uz plašāku tirgu.
- (43) Lai PVKIU ieguldītāji varētu pieņemt lēmumu par ieguldījumiem atbilstoši vēlmei uzņemties risku un likviditātes vajadzībām, tie būtu jāinformē par LPI lietošanas nosacījumiem.
- (44) Lai nodrošinātu ieguldītāju aizsardzību un novērstu finanšu stabilitātes riskus, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai PVKIU pārvaldības sabiedrība aktivizē vai deaktivizē attiecīgu LPI.
- (45) Lai nodrošinātu, ka PVKIU pārvaldnieki konsekventi saskaņo likviditātes riska pārvaldību, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt regulatīvos tehniskos standartus, pieņemot deleģētos aktus atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1095/2010⁴⁸ 10. līdz 14. pantu nolūkā precizēt LPI izvēles un lietošanas procesu tirgus un uzraudzības konverģences veicināšanai. Minētie regulatīvie tehniskie standarti būtu jāpieņem, pamatojoties uz EVTI izstrādātu projektu.
- (46) Lai atbalstītu uzraudzības iestāžu veikto tirgus uzraudzību, būtu jāuzlabo informācijas vākšana un apmaiņa ar uzraudzības ziņojumiem, uzliekot PVKIU uzraudzības pārskatu sniegšanas pienākumus. Būtu jānosaka prasība, ka EUI un ECB, vajadzības gadījumā ar valstu kompetento iestāžu atbalstu, novērtē dažādo uzraudzības iestāžu vajadzības pēc datiem, ņemot vērā spēkā esošās pārskatu sniegšanas prasības saskaņā ar citiem Savienības un valstu tiesību aktiem, jo īpaši Regulu (ES) Nr. 600/2014, Regulu (ES) 2019/834, Regulu (ES) Nr. 1011/2012 un Regulu (ES) Nr. 1073/2013. Šā sagatavošanas darba rezultāti ļautu pieņemt pamatotu politisku lēmumu par to, cik lielā mērā un kādā veidā PVKIU būtu jāziņo kompetentajām iestādēm par to darījumiem.

⁴⁶ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁴⁷ Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas Ieteikums (2017. gada 7. decembris) par ieguldījumu fondu likviditātes un sviras finansējuma riskiem (ESRK/2017/6) (2018/C 151/01).

⁴⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspāpīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

- (47) Lai nodrošinātu uzraudzības pārskatu sniegšanas pienākumu konsekventu saskaņošanu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt regulatīvos tehniskos standartus, pieņemot deleģētos aktus atbilstoši Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1095/2010⁴⁹ 10. līdz 14. pantu un 15. pantu nolūkā noteikt saturu, veidlapas un procedūras attiecībā uz PVKIU uzraudzības pārskatu sniegšanas procesa standartizāciju. Minētie regulatīvie tehniskie standarti būtu jāpieņem, pamatojoties uz EVTI izstrādātu projektu.
- (48) Lai standartizētu uzraudzības pārskatu sniegšanas procesu, Komisijai vajadzētu būt arī pilnvarotai pieņemt EVTI izstrādātus īstenošanas tehniskos standartus attiecībā uz PVKIU ziņošanas veidlapām un datu standartiem, pārskatu sniegšanas biežumu un termiņiem. Komisijai būtu jāpieņem minētie īstenošanas tehniskie standarti ar īstenošanas aktiem, ievērojot LESD 291. pantu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.
- (49) Lai nodrošinātu ieguldītāju aizsardzību un jo īpaši lai nodrošinātu, ka visos gadījumos starp PVKIU aktīvu turētājbanku un depozitāriju pastāv stabila informācijas plūsma, būtu jāpaplašina depozitāriju režīms, lai iekļautu CVD glabāšanas ķēdē, kad tie sniedz turētājbankas pakalpojumus PVKIU. Lai izvairītos no liekiem centieniem, depozitārijiem nebūtu jāveic *ex ante* uzticamības pārbaude, ja tie plāno deleģēt glabāšanu CVD.
- (50) Lai atbalstītu uzraudzības konvergenci deleģēšanas jomā, EVTI būtu jāveic salīdzinošās izvērtēšanas par uzraudzības praksi, īpašu uzmanību pievēršot tam, lai novērstu pastkastītes uzņēmumu veidošanu. EVTI veikta salīdzinošās izvērtēšanas analīze tiktu izmantota šajā direktīvā pieņemto pasākumu pārskatīšanā un Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas informēšanai par to, kādi papildu pasākumi varētu būt vajadzīgi, lai atbalstītu Direktīvā 2009/65/EK noteiktā deleģēšanas režīma efektivitāti.
- (51) Lai uzlabotu sadarbību un efektivitāti uzraudzības jomā, uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai adresēt pamatotu pieprasījumu PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei veikt uzraudzības pasākumus pret konkrēto PVKIU.
- (52) Turklāt, lai uzlabotu sadarbību uzraudzības jomā, EVTI vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai kompetentā iestāde iesniedz EVTI izskatīšanai lietu, ja šai lietai ir pārrobežu ietekme un tā var ietekmēt ieguldītāju aizsardzību vai finanšu stabilitāti. EVTI analīze par šādām lietām sniegs citām kompetentajām iestādēm labāku izpratni par izskatītajiem jautājumiem un palīdzēs novērst līdzīgus gadījumus nākotnē un aizsargāt PVKIU tirgu integritāti,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2011/61/ES

Direktīvu 2011/61/ES groza šādi:

⁴⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspāpīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

(1) direktīvas 4. panta 1. punktam pievieno šādu ap) apakšpunktu:

“ap) “centrālais vērtspapīru depozitārijs” ir centrālais vērtspapīru depozitārijs, kas definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 909/2014* 2. panta 1. punkta 1) apakšpunktā.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 909/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par vērtspapīru norēķinu uzlabošanu Eiropas Savienībā, centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem un grozījumiem Direktīvās 98/26/EK un 2014/65/ES un Regulā (ES) Nr. 236/2012 (OV L 257, 28.8.2014., 1. lpp.).”;

(2) direktīvas 6. pantu groza šādi:

(a) panta 4. punktam pievieno šādu c) un d) apakšpunktu:

“c) etalonu pārvaldību saskaņā ar Regulu (ES) 2016/1011;

d) kredītu apkalpošanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2021/...”;

(b) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Ja 4. punkta a) un b) apakšpunktā minētos pakalpojumus sniedz AIFP, piemēro Direktīvas 2014/65/ES 2. panta 2. punktu, 15. pantu, 16. pantu, izņemot 5. punkta pirmo daļu, un 23., 24. un 25. pantu.”;

(3) direktīvas 7. pantu groza šādi:

(a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis prasa, lai AIFP, kas iesniedz atļaujas pieteikumu, sniedz savas izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm šādu informāciju:

- (a) informāciju par personām, kuras faktiski vada AIFP darbību, jo īpaši attiecībā uz I pielikumā minētajām funkcijām, tostarp:
 - i) detalizētu aprakstu par to lomu, amata nosaukumu un amata pakāpes līmeni;
 - ii) aprakstu par to funkcionālo pakļautību un pienākumiem AIFP un ārpus AIFP;
 - iii) pārskatu par katrai atbildības jomai atvēlēto laiku;
 - iv) to darbību atbalstošo tehnisko resursu un cilvēkresursu aprakstu;
- (b) informāciju par AIFP tiešu vai netiešu akcionāru vai dalībnieku identitāti, fiziskām un juridiskām personām, kurām ir būtiska līdzdalība, un par šādas līdzdalības apjomu;
- (c) darbības programmu, kurā noteikta AIFP organizatoriskā struktūra, tostarp informāciju par to, kā AIFP plāno pildīt savas saistības saskaņā ar II, III, IV nodaļu un attiecīgos gadījumos saskaņā ar V, VI, VII un VIII nodaļu, un detalizētu aprakstu par atbilstīgajiem cilvēkresursiem un tehniskajiem resursiem, ko AIFP izmantos šajā nolūkā;
- (d) informāciju par atalgojuma politikas pamatnostādnēm un praksi saskaņā ar 13. pantu;
- (e) informāciju par pasākumiem, kas paredzēti, lai funkcijas deleģētu trešām personām un nodotu šo deleģējumu tālāk, kā minēts 20. pantā, un detalizētu aprakstu par cilvēkresursiem un tehniskajiem resursiem, ko

AIFP izmantos, lai uzraudzītu un kontrolētu personu, kurai deleģē funkcijas.”;

(b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Kompetentās iestādes reizi ceturksnī informē EVTI par atļaujām, kas piešķirtas vai anulētas saskaņā ar šo nodaļu.

EVTI uztur centralizētu publisku reģistru, kurā norāda ikvienu AIFP, kam piešķirta atļauja saskaņā ar šo direktīvu, to AIF sarakstu, kurus šāds AIFP pārvalda un/vai tirgo Savienībā, un katra šāda AIFP kompetento iestādi. Reģistrs ir pieejams elektroniski.

Ja AIFP deleģē vairāk portfeļa pārvaldības vai riska pārvaldības funkciju struktūrām, kas atrodas trešās valstīs, nekā tas saglabā, kompetentās iestādes reizi gadā paziņo EVTI par visiem šādiem deleģēšanas gadījumiem (“deleģēšanas paziņojumi”).

Deleģēšanas paziņojumos ietver:

- (a) informāciju par AIFP un attiecīgajiem AIF;
- (b) informāciju par personu, kurai deleģē funkcijas, norādot minētās personas domicilu un to, vai tā ir vai nav regulēta struktūra;
- (c) aprakstu par deleģētajām portfeļa pārvaldības un riska pārvaldības funkcijām;
- (d) aprakstu par saglabātajām portfeļa pārvaldības un riska pārvaldības funkcijām;
- (e) jebkuru citu informāciju, kas vajadzīga, lai analizētu vienošanos par deleģēšanu;
- (f) aprakstu par kompetento iestāžu uzraudzības darbībām, tostarp dokumentu pārbaudēm un pārbaudēm uz vietas, un šādu darbību rezultātiem;
- (g) jebkuru informāciju par sadarbību starp AIFP kompetento iestādi un uzraudzības iestādi attiecībā uz personu, kurai deleģē funkcijas.”;

(c) pantam pievieno šādu 8. un 9. punktu:

“8. EVTI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai noteiktu deleģēšanas paziņojumu saturu un standarta veidlapas, veidnes un procedūras deleģēšanas paziņojumu nosūtīšanai valodā, ko parasti lieto finanšu jomā. Standarta veidlapās un veidnēs iekļauj informācijas laukus, kas aptver visu 5. punkta ceturtajā daļā minēto informāciju.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

9. EVTI regulāri, vismaz reizi divos gados sniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ziņojumus, kuros analizē tirgus praksi attiecībā uz deleģēšanu struktūrām, kas atrodas trešās valstīs, un atbilstību 7. un 20. pantam.”;

(4) direktīvas 8. panta 1. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) personām, kuras faktiski vada AIFP darbību, ir pietiekami laba reputācija un pietiekama pieredze arī attiecībā uz AIFP pārvaldītā AIF ieguldījumu stratēģijām, šo personu vārdi un visu viņu amata pārnēmēju vārdi ir nekavējoties paziņoti AIFP izcelsmes dalībvalstu kompetentajām iestādēm un lēmumus par AIFP darbības vadīšanu pieņem vismaz divas fiziskās personas, kuras vai nu nodarbina uz pilnu slodzi attiecīgajā AIFP, vai kuras ir

apņēmušās vadīt minētā AIFP darbību uz pilnu slodzi un kuras ir Savienības rezidenti, kas atbilst šādiem nosacījumiem;”;

(5) direktīvas 15. pantu groza šādi:

(a) panta 3. punktam pievieno šādu d) apakšpunktu:

“d) īstenot attiecībā uz aizdevumu piešķiršanas darbībām efektīvu politiku, procedūras un procesus attiecībā uz kredīta piešķiršanu, kredītriska novērtēšanu un to kredītportfeļa pārvaldību un uzraudzību, nodrošināt, ka minētā politika, procedūras un procesi ir atjaunināti un efektīvi, un regulāri un vismaz reizi gadā tos pārskatīt.”;

(b) starp 4. un 5. punktu iekļauj šādu 4.a līdz 4.e punktu:

“4.a AIFP nodrošina, ka aizdevums, ko vienam aizņēmējam iniciē tā pārvaldītais AIF, nepārsniedz 20 % no AIF kapitāla, ja aizņēmējs ir viens no turpmāk minētajiem:

- (a) finanšu sabiedrība Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 25) punkta nozīmē;
- (b) kolektīvu ieguldījumu uzņēmums šīs direktīvas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē vai Direktīvas 2009/65/EK 1. panta 2. punkta nozīmē.

Pirmajā daļā noteiktais ierobežojums neskar robežvērtības, ierobežojumus un nosacījumus, kas paredzēti Regulās (ES) 2015/760⁵⁰, (ES) Nr. 345/2013⁵¹ un (ES) Nr. 346/2013⁵².

4.b Ieguldījumu ierobežojumu 20 % apmērā, kas noteikts 4.a punktā:

- (a) sāk piemērot līdz dienai, kas noteikta AIF nolikumā vai dibināšanas dokumentos;
- (b) beidz piemērot, tiklīdz AIF sāk pārdot aktīvus nolūkā atpakaļpirkt ieguldītāju ieguldījumu apliecības vai akcijas pēc AIF darbības beigām;
- (c) aptur uz laiku līdz 12 mēnešiem, ja AIF piesaista papildu kapitālu vai samazina tā esošo kapitālu.

4.c Piemērošanas sākuma dienu, kas minēta 4.b punkta a) apakšpunktā, nosaka, ņemot vērā AIF ieguldāmo aktīvu specifiku un īpašības, un tā ir ne vēlāk kā pusē no AIF darbības laika, kas norādīts AIF dibināšanas dokumentos. Ārkārtējos apstākļos AIFP kompetentā iestāde pēc tam, kad ir iesniegts pienācīgi pamatots ieguldījumu plāns, var pagarināt šo termiņu ne vairāk kā par vēl vienu gadu.

4.d AIF nepiešķir aizdevumus šādām struktūrām:

- (a) savam AIFP vai sava AIFP darbiniekiem;
- (b) savam depozitārijam;
- (c) struktūrai, kurai tā AIFP ir deleģējis funkcijas saskaņā ar 20. pantu.

4.e AIFP nodrošina, ka tā pārvaldītais AIF pastāvīgi saglabā 5 % no tā iniciēto un pēc tam sekundārajā tirgū pārdoto aizdevumu nosacītās vērtības.

⁵⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/760 (2015. gada 29. aprīlis) par Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondiem (OV L 123, 19.5.2015., 98. lpp.).

⁵¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 345/2013 (2013. gada 17. aprīlis) par Eiropas riska kapitāla fondiem (OV L 115, 25.4.2013., 1. lpp.)

⁵² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 346/2013 (2013. gada 17. aprīlis) par Eiropas sociālās uzņēmējdarbības fondiem (OV L 115, 25.4.2013., 18. lpp.).

Pirmajā daļā noteiktā prasība neattiecas uz aizdevumiem, kurus AIF ir iegādājies sekundārajā tirgū.”;

(6) direktīvas 16. pantā iekļauj šādu 2.a līdz 2.h punktu:

“2.a AIFP nodrošina, ka tā pārvaldītais AIF ir slēgts fonds, ja tā iniciēto aizdevumu nosacītā vērtība pārsniedz 60 % no tā neto aktīvu vērtības.

Pirmajā daļā noteiktā prasība neskar robežvērtības, ierobežojumus un nosacījumus, kas paredzēti Regulās (ES) Nr. 345/2013, (ES) Nr. 346/2013 un (ES) Nr. 2015/760.

2.b Kad ir novērtēta piemērotība attiecībā uz īstenojamo ieguldījumu stratēģiju, likviditātes profilu un atpakaļpirkšanas politiku, AIFP, kas pārvalda atvērtu AIF, izvēlas vismaz vienu piemērotu likviditātes pārvaldības instrumentu no V pielikuma 2. līdz 4. punktā iekļautā saraksta iespējamai izmantošanai AIF ieguldītāju interesēs. AIFP ievieš detalizētu politiku un procedūras par jebkura izvēlēta likviditātes pārvaldības instrumenta aktivizēšanu un deaktivizēšanu, kā arī darbības un administratīvos pasākumus šāda instrumenta lietošanai.

2.c AIFP, kas pārvalda atvērtu AIF, AIF ieguldītāju interesēs var uz laiku apturēt AIF ieguldījumu apliecību atpirkšanu vai atpakaļpirkšanu vai aktivizēt citus likviditātes pārvaldības instrumentus, kas izvēlēti no V pielikuma 2. līdz 4. punktā iekļautā saraksta un ietverti fonda nolikumā vai AIFP dibināšanas dokumentos.

Šā punkta pirmajā daļā minēto apturēšanu uz laiku var paredzēt tikai ārkārtējos gadījumos, ja apstākļi to prasa un ja apturēšana ir attaisnojama, ņemot vērā AIF ieguldītāju intereses.

2.d AIFP nekavējoties informē savas izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes, kad tas aktivizē vai deaktivizē 2.b punktā minēto likviditātes pārvaldības instrumentu.

AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties paziņo AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, EVTI un ESRB par visiem paziņojumiem, kas saņemti saskaņā ar šo punktu.

2.e Dalībvalstis nodrošina, ka AIFP, kas pārvalda atvērtus AIF, ir pieejami vismaz V pielikumā noteiktie likviditātes pārvaldības instrumenti.

2.f EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu V pielikumā noteikto likviditātes pārvaldības instrumentu īpašības.

2.g EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu par kritērijiem, pēc kuriem AIFP likviditātes riska pārvaldībai izvēlas un lieto piemērotus likviditātes pārvaldības instrumentus, tostarp atbilstīgu informācijas atklāšanu ieguldītājiem, ņemot vērā šādu instrumentu spēju samazināt nepamatotas priekšrocības ieguldītājiem, kuri pirmie atpakaļpērk savus ieguldījumus, un mazināt finanšu stabilitātes riskus.

2.h Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šī panta 2.f un 2.g punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus.”;

(7) direktīvas 20. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu groza šādi:

(a) ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“1. AIFP, kuri plāno deleģēt trešām personām uzdevumu to vārdā pildīt vienu vai vairākas I pielikumā uzskaitītās funkcijas vai 6. panta 4. punktā minētos pakalpojumus, paziņo to izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm, pirms stājas spēkā vienošanās par deleģēšanu. Izpilda šādus nosacījumus.”;

(b) punkta f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“f) AIFP jāspēj pierādīt, ka persona, kurai deleģēta pienākumu izpilde, ir atbilstīgi kvalificēta un spējīga uzņemties attiecīgās funkcijas un attiecīgo pakalpojumu sniegšanu, ka tā izvēlēta maksimāli rūpīgi un ka AIFP spēj jebkurā laikā efektīvi uzraudzīt deleģēto darbību izpildi, jebkurā laikā sniegt turpmākus norādījumus personai, kurai deleģēta pienākumu izpilde, un atsaukt deleģētās pilnvaras ar tūlītēju stāšanos spēkā, ja tas ir ieguldītāju interesēs.”;

(b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Nekādā gadījumā AIFP atbildību pret saviem klientiem, AIF un tā ieguldītājiem neietekmē fakts, ka AIFP ir deleģējis funkcijas trešai personai, vai tas, ka tās deleģētas tālāk, tāpat kā AIFP nedelegē savas funkcijas tādā apjomā, ka tas būtībā vairs nevar tikt uzskatīts par AIF pārvaldnieku vai minēto pakalpojumu sniedzēju, un tādā apjomā, ka tas kļūst par pastkastītes uzņēmumu.”;

(c) panta 4. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“4. Trešā persona drīkst deleģēt tālāk tai deleģētās funkcijas un pakalpojumu sniegšanu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi.”;

(8) direktīvas 21. pantu groza šādi:

(a) panta 6. punkta c) un d) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“c) trešā valsts, kurā veic uzņēmējdarbību depozitārijs, nav identificēta kā augsta riska trešā valsts saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 9. panta 2. punktu;

d) dalībvalstis, kurās ir plānots tirgot ārpussavienības AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas, un AIFP izcelsmes dalībvalsts (ja tā nav kāda no minētajām dalībvalstīm) ir ar attiecīgo trešo valsti, kurā depozitārijs veic uzņēmējdarbību, parakstījušas nolīgumu, kas pilnībā atbilst ESAO Paraugkonvencijas par nodokļu uzlikšanu ienākumiem un kapitālam 26. pantā noteiktajiem standartiem un nodrošina efektīvu informācijas apmaiņu par nodokļu jautājumiem, tostarp jebkādos daudzpusējos nolīgumus nodokļu jomā, un trešā valsts nav minēta Padomes 2020. gada secinājumu par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas⁵³, I pielikumā.”;

(b) panta 11. punktu groza šādi:

i) otrās daļas c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) depozitārijs maksimāli prasmīgi, rūpīgi un uzcītīgi ir izraudzījies un iecēlis trešo personu, kurai tas vēlas deleģēt daļu no saviem pienākumiem, izņemot gadījumus, kad minētā trešā persona ir centrālais vērtspapīru depozitārijs, kurš darbojas kā emitents CVD, kas definēts Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2017/392* 1. panta e) punktā, un tas turpina maksimāli prasmīgi, rūpīgi un uzcītīgi periodiski pārbaudīt un regulāri uzraudzīt ikvienu trešo personu, kurai tas deleģējis daļu no saviem pienākumiem, kā arī trešās personas īstenotos pasākumus saistībā ar tai deleģēto pienākumu izpildi;

* Komisijas Deleģētā regula (ES) 2017/392 (2016. gada 11. novembris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 909/2014 papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem par atļauju izsniegšanas, uzraudzības un operacionālajām prasībām centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem (OV L 65, 10.3.2017., 48. lpp.).”;

ii) piekto daļu aizstāj ar šādu:

⁵³ OV C 64, 27.2.2020., 8. lpp.

“Šā punkta nolūkos par depozitārija glabāšanas funkciju deleģēšanu neuzskata tādu pakalpojumu sniegšanu, ko veic centrālais vērtspapīru depozitārijs, kurš darbojas kā emitents CVD, kas definēts Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2017/392 1. panta e) punktā.”;

(c) panta 16. punktu aizstāj ar šādu:

“16. Depozitārijs pēc pieprasījuma dara pieejamu savām kompetentajām iestādēm, tā AIF kompetentajām iestādēm, kas to iecēlis par depozitāriju, un tā AIFP kompetentajām iestādēm, kas pārvalda minēto AIF, visu informāciju, ko tas saņēmis, pildot savus pienākumus, un kas var būt nepieciešama AIF kompetentajām iestādēm vai AIFP kompetentajām iestādēm. Ja AIF vai AIFP kompetentās iestādes atšķiras no depozitārija kompetentajām iestādēm, depozitārija kompetentās iestādes nekavējoties nodod saņemto informāciju arī AIF un AIFP kompetentajām iestādēm.”;

(9) direktīvas 23. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta h) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“h) aprakstu par AIF likviditātes riska pārvaldību, tostarp atpakaļpirkšanas tiesībām gan parastos, gan ārkārtējos apstākļos, paziņojot saskaņā ar 16. panta 2.b punktu izvēlēto likviditātes pārvaldības instrumentu lietošanas iespēju un nosacījumus, un ar ieguldītājiem saskaņotajiem spēkā esošajiem atpakaļpirkšanas pasākumiem.”;

ii) iekļauj šādu ia) apakšpunktu:

“ia) to maksu un nodevu sarakstu, kuras piemēros saistībā ar AIF darbību un kuras segs AIFP vai ar to saistītie uzņēmumi.”;

(b) panta 4. punktam pievieno šādu d), e) un f) apakšpunktu:

“d) iniciēto aizdevumu portfeli;

e) reizi ceturksnī – visas tiešās un netiešās maksas un nodevas, kas tieši vai netieši iekasētas no AIF vai kāda no tā ieguldījumiem vai noteiktas AIF vai kādam no tā ieguldījumiem;

f) reizi ceturksnī – jebkuru mātesuzņēmumu, meitasuzņēmumu vai īpašam nolūkam dibinātu struktūru, kura izveidota saistībā ar AIF ieguldījumiem, ko veicis AIFP, AIFP darbinieki vai ar AIFP tieši vai netieši saistīti uzņēmumi.”;

(10) direktīvas 24. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. AIFP regulāri ziņo tā izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm par tirgiem un instrumentiem, kurus tas tirgo pārvaldītā AIF vārdā.

AIFP sniedz informāciju par instrumentiem, kurus tas tirgo, par tirgiem, kuros tas līdzdarbojas vai aktīvi nodarbojas ar tirdzniecību, par katra pārvaldītā AIF riska darījumiem.”;

(b) panta 2. punkta d) apakšpunktu svītro;

(c) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā precizē sīkāku informāciju, kas jāpaziņo saskaņā ar 1. un 2. punktu. EVTI ņem vērā citas pārskatu sniegšanas prasības, kas attiecas uz AIFP, un ziņojumu, kas sniegts saskaņā ar 69.b panta 2. punktu.

EVTI šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz ... [datums, kas ir 36 mēnešus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.”;

(d) pievieno šādu 7. punktu:

“7. EVTI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, ar ko nosaka:

- (a) šā panta 1. un 2. punktā minēto ziņojumu formātu un datu standartus;
- (b) pārskatu sniegšanas biežumu un grafiku.

EVTI šo īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz ... [datums, kas ir 36 mēnešus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.”;

(11) direktīvas 35. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“b) trešā valsts, kurā veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIF, nav identificēta kā augsta riska trešā valsts saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 9. panta 2. punktu;

c) trešā valsts, kurā veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIF, ir ar atļauju saņēmušā AIFP izcelsmes dalībvalsti un visām citām dalībvalstīm, kurās plānots tirgot ārpussavienības AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas, parakstījusi nolīgumu, kas pilnībā atbilst ESAO Paraugkonvencijas par nodokļu uzlikšanu ienākumiem un kapitālam 26. pantā noteiktajiem standartiem un nodrošina efektīvu informācijas apmaiņu par nodokļu jautājumiem, tostarp jebkādos daudzpusējus nolīgumus nodokļu jomā, un trešā valsts nav minēta Padomes 2020. gada secinājumu par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas⁵⁴, I pielikumā.”;

(12) direktīvas 36. panta 1. punktu groza šādi:

(a) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) trešā valsts, kurā veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIF, nav identificēta kā augsta riska trešā valsts saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 9. panta 2. punktu.”;

(b) pievieno šādu d) apakšpunktu:

“d) trešā valsts, kurā veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIF, ir ar atļauju saņēmušā AIFP izcelsmes dalībvalsti un visām citām dalībvalstīm, kurās plānots tirgot ārpussavienības AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas, parakstījusi nolīgumu, kas pilnībā atbilst ESAO Paraugkonvencijas par nodokļu uzlikšanu ienākumiem un kapitālam 26. pantā noteiktajiem standartiem un nodrošina efektīvu informācijas apmaiņu par nodokļu jautājumiem, tostarp jebkādos daudzpusējus nolīgumus nodokļu jomā, un minētā trešā valsts nav minēta Padomes 2020. gada secinājumu par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, I pielikumā.”;

(13) direktīvas 37. panta 7. punkta e) un f) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“e) trešā valsts, kurā veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIFP, nav identificēta kā augsta riska trešā valsts saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 9. panta 2. punktu;

f) trešā valsts, kurā veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIFP, ir ar atsauces dalībvalsti parakstījusi nolīgumu, kas pilnībā atbilst ESAO Paraugkonvencijas par nodokļu uzlikšanu ienākumiem un kapitālam 26. pantā noteiktajiem standartiem un nodrošina efektīvu

⁵⁴ OV C 64, 27.2.2020., 8. lpp.

informācijas apmaiņu par nodokļu jautājumiem, tostarp jebkādos daudzpusējus nolīgumus nodokļu jomā, un trešā valsts nav minēta Padomes 2020. gada secinājumu par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, I pielikumā.”;

(14) direktīvā iekļauj šādu 38.a pantu:

“38.a pants

Salīdzinošā izvērtēšana par deleģēšanas režīma piemērošanu

1. EVTI regulāri un vismaz reizi divos gados veic kompetento iestāžu uzraudzības darbību salīdzinošās izvērtēšanas analīzi saistībā ar 20. panta piemērošanu. Minētajā salīdzinošās izvērtēšanas analīzē galvenā uzmanība tiek pievērsta pasākumiem, kas veikti, lai novērstu to, ka par pastkastītes uzņēmumiem kļūst AIFP, kas portfeļa pārvaldības vai riska pārvaldības rezultātus deleģē trešām personām, kuras atrodas trešās valstīs.
2. Veicot salīdzinošās izvērtēšanas analīzi, EVTI izmanto pārredzamas metodes, lai nodrošinātu objektīvu novērtējumu un salīdzinājumu starp izvērtētajām kompetentajām iestādēm.”;

(15) direktīvas 40. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“b) trešā valsts, kurā veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIF, nav identificēta kā augsta riska trešā valsts saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 9. panta 2. punktu;

c) trešā valsts, kurā veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIF, ir ar atsauces dalībvalsti un visām citām dalībvalstīm, kurās plānots tirgot ārpussavienības AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas, parakstījusi nolīgumu, kas pilnībā atbilst ESAO Paraugkonvencijas par nodokļu uzlikšanu ienākumiem un kapitālam 26. pantā noteiktajiem standartiem un nodrošina efektīvu informācijas apmaiņu par nodokļu jautājumiem, tostarp jebkādos daudzpusējus nolīgumus nodokļu jomā, un trešā valsts nav minēta Padomes 2020. gada secinājumu par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, I pielikumā.”;

(16) direktīvas 42. panta 1. punktu groza šādi:

(a) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) trešā valsts, kurā veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIFP vai ārpussavienības AIF, nav identificēta kā augsta riska trešā valsts saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 9. panta 2. punktu;”;

(b) pievieno šādu d) apakšpunktu:

“d) trešā valsts, kurā veic uzņēmējdarbību ārpussavienības AIF vai ārpussavienības AIFP, ir ar dalībvalsti, kurā plānots tirgot ārpussavienības AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas, parakstījusi nolīgumu, kas pilnībā atbilst ESAO Paraugkonvencijas par nodokļu uzlikšanu ienākumiem un kapitālam 26. pantā noteiktajiem standartiem un nodrošina efektīvu informācijas apmaiņu par nodokļu jautājumiem, tostarp jebkādos daudzpusējus nolīgumus nodokļu jomā, un minētā trešā valsts nav minēta Padomes 2020. gada secinājumu par pārskatīto ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, I pielikumā.”;

(17) direktīvas 46. panta 2. punkta j) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“j) ieguldītāju vai sabiedrības interesēs pieprasīt AIFP aktivizēt vai deaktivizēt likviditātes pārvaldības instrumentu, kas minēts V pielikuma 1. vai 2. punktā vai ko AIFP izvēlēties saskaņā ar 16. panta 2.b punktu, atkarībā no tā, kurš ir piemērotāks, ņemot vērā attiecīgo

atvērtā AIF vai atvērto AIF grupas veidu un ieguldītāju aizsardzības vai finanšu stabilitātes riskus, kā dēļ ir nepieciešams to pieprasīt.”;

(18) direktīvas 47. pantu groza šādi:

(a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Visu informāciju, ar kuru atbilstoši šai direktīvai apmainās EVTI, kompetentās iestādes, EBI, Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010*, un *ESRB*, uzskata par konfidenciālu, izņemot:

- (a) ja EVTI vai kompetentā iestāde, vai cita iesaistīta iestāde vai struktūra informācijas sniegšanas laikā paziņo, ka šādu informāciju drīkst izpaust;
- (b) ja šāda izpaušana ir nepieciešama tiesvedībai;
- (c) ja izpausto informāciju izmanto kopsavilkumā vai apkopotā veidā, kurā atsevišķus finanšu tirgus dalībniekus nevar identificēt.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).”;

(b) panta 4. punktam pievieno šādu d) apakšpunktu:

“d) pieprasīt ārpussavienības AIFP, kas tirgo to pārvaldītos Savienības AIF, vai ES AIFP, kas pārvalda ārpussavienības AIF, aktivizēt vai deaktivizēt likviditātes pārvaldības instrumentu, kas minēts V pielikuma 1. vai 2. punktā vai ko AIFP izvēlēties, atkarībā no tā, kurš ir piemērotākais, ņemot vērā attiecīgā atvērtā AIF veidu un ieguldītāju aizsardzības vai finanšu stabilitātes riskus, kā dēļ ir nepieciešams to pieprasīt.”;

(19) direktīvas 50. pantu groza šādi:

(a) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Ja vienas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir pamatots iemesls domāt, ka AIFP, uz ko neattiecas šo kompetento iestāžu uzraudzība, veic vai ir veicis darbības, kas ir pretrunā šai direktīvai, tās par šīm darbībām pēc iespējas precīzāk ziņo EVTI un attiecīgā AIFP izcelsmes un uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Saņēmējierestādes atbilstoši rīkojas, kā arī informē EVTI un attiecīgo paziņojumu iesniegušās kompetentās iestādes par šīs rīcības rezultātiem un, ciktāl iespējams, arī par būtiskiem starpposma notikumiem. Šis punkts neskar paziņojumu sniegušās kompetentās iestādes pilnvaras.”;

(b) iekļauj šādu 5.a līdz 5.g punktu:

“5.a AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes, pirms tās īsteno pilnvaras saskaņā ar 46. panta 2. punkta j) apakšpunktu vai 47. panta 4. punkta d) apakšpunktu, informē AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes, EVTI un *ESRB*.

5.b AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var pieprasīt AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei īstenojot 46. panta 2. punkta j) apakšpunktā vai 47. panta 4. punkta d) apakšpunktā noteiktās pilnvaras, precizējot pieprasījuma iemeslus un paziņojot EVTI un *ESRB* par to.

5.c Ja AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde nepiekrīt izpildīt 5.b punktā minēto pieprasījumu, tā par to informē AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestādi, EVTI un *ESRB*, norādot iemeslus.

5.d Pamatojoties uz informāciju, kas saņemta saskaņā ar 5.b un 5.c punktu, EVTI sniedz atzinumu AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm par 46. panta 2. punkta j) apakšpunktā vai 47. panta 4. punkta d) apakšpunktā noteikto pilnvaru īstenošanu.

5.e Ja kompetentā iestāde nerīkojas saskaņā ar 5.d punktā minēto EVTI atzinumu vai plāno to neievērot, tā informē EVTI, norādot neatbilstības vai nodoma iemeslus. EVTI var publiskot to, ka kompetentā iestāde neievēro vai plāno neievērot tās rekomendācijas. EVTI var arī pieņemt lēmumu, katru gadījumu izskatot atsevišķi, publiskot kompetentās iestādes šajā sakarā sniegto pamatojumu. EVTI iepriekš paziņo kompetentajām iestādēm par šādu publiskošanu.

5.f AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var pieprasīt, precizējot pieprasījuma iemeslus un paziņojot EVTI un, ja pastāv potenciāli riski finanšu sistēmas stabilitātei un integritātei, *ESRB*, AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajai iestādei nekavējoties īstenot 46. panta 2. punktā noteiktās pilnvaras.

AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde nekavējoties informē AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestādi, EVTI un, ja pastāv potenciāli riski finanšu sistēmas stabilitātei un integritātei, *ESRB* par īstenotajām pilnvarām un tās konstatējumiem.

5.g EVTI var pieprasīt, lai kompetentā iestāde iesniedz EVTI paskaidrojumus par konkrētiem gadījumiem, kuriem ir pārrobežu ietekme, kuri attiecas uz ieguldītāju aizsardzības jautājumiem vai kuri apdraud finanšu stabilitāti.”;

(c) pievieno šādu 7. punktu:

“7. EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, norādot, kurās situācijās kompetentās iestādes var īstenot 46. panta 2. punkta j) apakšpunktā noteiktās pilnvaras un kurās situācijās tās var iesniegt 5.b un 5.f punktā minētos pieprasījumus. Izstrādājot minētos standartus, EVTI ņem vērā šādas uzraudzības iestādes iejaukšanās iespējamo ietekmi uz ieguldītāju aizsardzību un finanšu stabilitāti citā dalībvalstī vai Savienībā.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.”;

(20) direktīvas 61. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. AIF izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes vai, ja AIF netiek reglamentēts, AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes var ļaut par depozitāriju iecelt 21. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētās iestādes, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī. Šis noteikums neskar 21. panta pilnīgu piemērošanu, izņemot minētā panta 5. punkta a) apakšpunktu par vietu, kur depozitārijs veic uzņēmējdarbību.”;

(21) direktīvā iekļauj šādu 69.b pantu:

“69.b pants

Pārskatīšana

1. Līdz ... [datums, kas ir 60 mēnešus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] un pēc tam, kad EVTI ir veikusi 38.a pantā minēto salīdzinošo izvērtēšanu un EVTI saskaņā ar 7. panta 9. punktu ir sagatavojusi ziņojumus, Komisija sāk pārskatīt šajā direktīvā paredzēto noteikumu darbību un to piemērošanā gūto pieredzi. Minētajā pārskatīšanā novērtē šādus aspektus:

(a) to, kādu ietekmi uz finanšu stabilitāti rada AIFP likviditātes pārvaldības instrumentu pieejamība un aktivizēšana;

- (b) to, vai efektīvas ir šīs direktīvas 7. un 8. pantā noteiktās AIFP atļauju piešķiršanas prasības un 20. pantā noteiktais deleģēšanas režīms attiecībā uz nolūku novērst pastkastītes uzņēmumu veidošanu Savienībā;
 - (c) to, vai piemērotas ir 15. pantā noteiktās prasības, kas piemērojamas AIFP, kuri pārvalda aizdevumus iniciējošus AIF;
 - (d) to, vai piemēroti ir šo direktīvu papildināt ar depozitāriju pasi.
2. Līdz ... [datums, kas ir 24 mēnešus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] EVTI iesniedz Komisijai ziņojumu par integrētas uzraudzības datu vākšanas izstrādi, kurā galvenā uzmanība pievērsta:
- (a) tam, kā samazināt dublēšanos un nekonsekvenci starp pārskatu sniegšanas sistēmām aktīvu pārvaldības nozarē un citos finanšu nozares sektoros;
 - (b) datu standartizācijai un efektīvai apmaiņai ar datiem un to datu izmantošanai, kurus jebkura attiecīgā Savienības vai valsts kompetentā iestāde jau ir ziņojusi jebkurā Savienības ziņošanas sistēmā.
3. Sagatavojot 2. punktā minēto ziņojumu, EVTI cieši sadarbojas ar Eiropas Centrālo banku (ECB), citām Eiropas uzraudzības iestādēm un attiecīgā gadījumā ar valstu kompetentajām iestādēm.
4. Pēc 1. punktā minētās pārskatīšanas un pēc apspriešanās ar EVTI Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā izklāsta minētās pārskatīšanas secinājumus.”;
- (22) direktīvas I pielikumu groza, kā noteikts šīs direktīvas I pielikumā;
- (23) šīs direktīvas II pielikuma tekstu pievieno kā V pielikumu.

2. pants

Grozījumi Direktīvā 2009/65/EK

Direktīvu 2009/65/EK groza šādi:

- (1) direktīvas 2. panta 1. punktam pievieno šādu u) apakšpunktu:

“u) “centrālais vērtspapīru depozitārijs” ir centrālais vērtspapīru depozitārijs, kas definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 909/2014* 2. panta 1. punkta 1) apakšpunktā.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 909/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par vērtspapīru norēķinu uzlabošanu Eiropas Savienībā, centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem un grozījumiem Direktīvās 98/26/EK un 2014/65/ES un Regulā (ES) Nr. 236/2012 (OV L 257, 28.8.2014., 1. lpp.).”;

- (2) direktīvas 7. panta 1. punktu groza šādi:

- (a) punkta b) un c) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“b) personām, kuras faktiski vada pārvaldības sabiedrības darbību, ir atbilstīga reputācija un pietiekama pieredze arī attiecībā uz pārvaldības sabiedrības pārvaldītā PVKIU tipu; šo personu vārdi un visu viņu vietnieku vārdi ir nekavējoties paziņoti kompetentajām iestādēm, un par pārvaldības sabiedrības darbības vadīšanu ir lēmušas vismaz divas fiziskas personas, kuras vai nu nodarbina uz pilnu slodzi minētajā pārvaldības sabiedrībā, vai kuras ir apņēmušās vadīt minētās pārvaldības sabiedrības darbību uz pilnu slodzi un kuras ir Savienības rezidenti, kas atbilst šādiem nosacījumiem;

c) atļaujas saņemšanas pieteikumam ir pievienota darbības programma, kurā norādīta vismaz pārvaldības sabiedrības organizatoriskā struktūra, precizējot tehniskos resursus un cilvēkresursus, kas tiks izmantoti pārvaldības sabiedrības darbības vadīšanai, informāciju par personām, kas faktiski vada šīs pārvaldības sabiedrības darbību, tostarp:

- i) detalizētu aprakstu par to lomu, amata nosaukumu un amata pakāpes līmeni;
- ii) aprakstu par to funkcionālo pakļautību un pienākumiem pārvaldības sabiedrībā un ārpus tās;
- iii) pārskatu par katrai atbildības jomai atvēlēto laiku;”;

(b) pievieno šādu e) apakšpunktu:

“e) pārvaldības sabiedrība sniedz informāciju par pasākumiem, kas veikti funkciju deleģēšanai trešām personām saskaņā ar 13. pantu, un detalizētu izklāstu par cilvēkresursiem un tehniskajiem resursiem, ko pārvaldības sabiedrība izmantos, lai uzraudzītu un kontrolētu personu, kurai deleģē funkcijas.”;

(3) direktīvas 13. pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktu groza šādi:

i) ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“1. Pārvaldības sabiedrības, kuras plāno deleģēt trešām personām uzdevumu to vārdā pildīt vienu vai vairākas II pielikumā uzskaitītās funkcijas un 6. panta 3. punktā minētos pakalpojumus, paziņo to piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm, pirms stājas spēkā vienošanās par deleģēšanu. Izpilda šādus nosacījumus:”;

ii) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) pilnvarojums nekavē veikt efektīvu pārvaldības sabiedrības uzraudzību, un jo īpaši tas nekavē pārvaldības sabiedrības darbību vai PVKIU pārvaldīšanu veidā, kas vislabāk atbilst ieguldītāju un klientu interesēm;”;

iii) punkta g), h) un i) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“g) pilnvarojums neattiecas uz personas, kuras vada pārvaldības sabiedrības darbību, katrā laikā dot turpmākus norādījumus uzņēmumiem, kuriem deleģētas funkcijas vai pakalpojumu sniegšana, un nekavējoties atsaukt pilnvarojumu, ja tas ir ieguldītāju vai klientu interesēs;

h) ņemot vērā deleģējamo funkciju un pakalpojumu sniegšanas būtību, uzņēmumam, kuram šīs funkcijas vai pakalpojumu sniegšanu deleģēs, jābūt kvalificētam un spējīgam uzņemties attiecīgās funkcijas vai pakalpojumu sniegšanu; un

i) PVKIU prospektos ir uzskaitīti pakalpojumi un funkcijas, kuras pārvaldības sabiedrībai atļauts deleģēt saskaņā ar šo pantu;”;

iv) pievieno šādu j) apakšpunktu:

“j) pārvaldības sabiedrībai ir jāspēj pamatot visu deleģēšanas struktūru ar objektīviem iemesliem;”;

(b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Pārvaldības sabiedrības vai depozitārija atbildību neietekmē tas, ka pārvaldības sabiedrība ir deleģējusi kādas funkcijas vai pakalpojumu sniegšanu trešām personām. Pārvaldības sabiedrība nedeleģē savas funkcijas vai pakalpojumu sniegšanu tādā apmērā, ka to būtībā vairs nevar uzskatīt par PVKIU pārvaldnieku, un tādā apmērā, ka tā kļūst par pastkastītes uzņēmumu.”;

(c) pantam pievieno šādu 3., 4., 5. un 6. punktu:

“3. Ja pārvaldības sabiedrība deleģē vairāk portfeļa pārvaldības vai riska pārvaldības funkciju struktūrām, kas atrodas trešās valstīs, nekā tā saglabā, kompetentās iestādes reizi gadā paziņo EVTI par visiem šādiem deleģēšanas gadījumiem (“deleģēšanas paziņojumi”).

Deleģēšanas paziņojumos ietver:

- (a) informāciju par attiecīgo PVKIU un tā pārvaldības sabiedrību;
- (b) informāciju par personu, kurai deleģē funkcijas, norādot minētās personas domicilu un to, vai tā ir vai nav regulēta struktūra;
- (c) aprakstu par deleģētajām portfeļa pārvaldības un riska pārvaldības funkcijām;
- (d) aprakstu par saglabātajām portfeļa pārvaldības un riska pārvaldības funkcijām;
- (e) jebkuru citu informāciju, kas vajadzīga, lai analizētu vienošanos par deleģēšanu;
- (f) aprakstu par kompetento iestāžu uzraudzības darbībām, tostarp dokumentu pārbaudēm un pārbaudēm uz vietas, un šādu darbību rezultātiem;
- (g) jebkuru informāciju par sadarbību starp kompetento iestādi un uzraudzības iestādi attiecībā uz personu, kurai deleģē funkcijas.

4. EVTI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai noteiktu deleģēšanas paziņojumu saturu un standarta veidlapas, veidnes un procedūras deleģēšanas paziņojumu nosūtīšanai valodā, ko parasti lieto finanšu jomā. Standarta veidlapās un veidnēs iekļauj informācijas laukus, kas aptver visu 3. punktā minēto informāciju.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

5. EVTI regulāri, vismaz reizi divos gados sniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ziņojumus, kuros analizē tirgus praksi attiecībā uz deleģēšanu struktūrām, kas atrodas trešās valstīs, un atbilstību 7. un 13. pantam.

6. Komisija, izmantojot deleģētus aktus saskaņā ar 112.a pantu, pieņem pasākumus, lai precizētu:

- (a) nosacījumus 1. punktā minēto prasību izpildei;
 - (b) nosacījumus, saskaņā ar kuriem ir uzskatāms, ka PVKIU pārvaldības sabiedrība ir deleģējusi savas funkcijas tādā apmērā, ka tā kļūst par pastkastītes uzņēmumu, un tādēļ, kā noteikts 2. punktā, to vairs nevar uzskatīt par PVKIU pārvaldnieku.”;
- (4) direktīvā iekļauj šādu 18.a pantu:

“18.a pants

- 1. Dalībvalstis nodrošina, ka PVKIU ir pieejami vismaz IIA pielikumā noteiktie likviditātes pārvaldības instrumenti.
- 2. Kad ir novērtēta piemērotība attiecībā uz īstenojamo ieguldījumu stratēģiju, likviditātes profilu un atpakaļpirkšanas politiku, pārvaldības sabiedrība izvēlas vismaz vienu piemērotu likviditātes pārvaldības instrumentu no IIA pielikuma 2. līdz 4. punktā iekļautā saraksta un iekļauj fonda nolikumā vai ieguldījumu sabiedrības dibināšanas dokumentos iespējamai izmantošanai PVKIU ieguldītāju interesēs.

Pārvaldības sabiedrība ievieš detalizētu politiku un procedūras par jebkura izvēlēta likviditātes pārvaldības instrumenta aktivizēšanu un deaktivizēšanu, kā arī darbības un administratīvos pasākumus šāda instrumenta lietošanai.

3. EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai definētu un precizētu IIA pielikumā noteikto likviditātes pārvaldības instrumentu īpašības.
 4. EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu par kritērijiem, pēc kuriem pārvaldības sabiedrības likviditātes riska pārvaldībai izvēlas un lieto piemērotus likviditātes pārvaldības instrumentus, tostarp atbilstīgu informācijas atklāšanu ieguldītājiem, ņemot vērā šādu instrumentu spēju samazināt nepamatotas priekšrocības ieguldītājiem, kuri pirmie atpakaļpērk savus ieguldījumus, un mazināt finanšu stabilitātes riskus.
 5. Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt 3. un 4. punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.”;
- (5) direktīvā iekļauj šādu 20.a un 20.b pantu:

“20.a pants

1. Pārvaldības sabiedrība regulāri ziņo tās piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm par tirgiem un instrumentiem, kurus tā tirgo pārvaldītā PVKIU vārdā.
2. EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā precizē sīkāku informāciju, kas jāpaziņo saskaņā ar 1. punktu. EVTI ņem vērā citas pārskatu sniegšanas prasības, kas attiecas uz pārvaldības sabiedrībām, un ziņojumu, kas sniegts saskaņā ar 20.b pantu.

EVTI šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz ... [datums, kas ir 36 mēnešus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.

3. EVTI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, ar ko nosaka:
 - (a) šā panta 1. punktā minēto ziņojumu formātu un datu standartus;
 - (b) pārskatu sniegšanas biežumu un grafiku.

EVTI šo īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai iesniedz līdz ... [datums, kas ir 36 mēnešus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.

20.b pants

1. Līdz ... [datums, kas ir 24 mēnešus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] EVTI iesniedz Komisijai ziņojumu par integrētas uzraudzības datu vākšanas izstrādi, kurā galvenā uzmanība pievērsta tam, kā:
 - (b) samazināt dublēšanos un nekonsekvenci starp pārskatu sniegšanas sistēmām aktīvu pārvaldības nozarē un citos finanšu nozares sektoros un
 - (c) uzlabot datu standartizāciju un efektīvu apmaiņu ar datiem un to datu izmantošanu, kurus jebkura attiecīgā Savienības vai valsts kompetentā iestāde jau ir ziņojusi jebkurā Savienības ziņošanas sistēmā.

2. Sagatavojot 1. punktā minēto ziņojumu, EVTI cieši sadarbojas ar Eiropas Centrālo banku (ECB), citām Eiropas uzraudzības iestādēm un attiecīgā gadījumā ar valstu kompetentajām iestādēm.”;

(6) direktīvas 22.a pantu groza šādi:

(a) panta 2. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) depozitārijs maksimāli prasmīgi, rūpīgi un uzcītīgi ir izraudzījies un iecēlis trešo personu, kurai tas plāno deleģēt daļu no saviem pienākumiem, izņemot gadījumus, kad minētā trešā persona ir centrālais vērtspapīru depozitārijs, kurš darbojas kā emitents CVD, kas definēts Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2017/392* 1. panta e) punktā, un tas turpina maksimāli prasmīgi, rūpīgi un uzcītīgi periodiski pārbaudīt un regulāri uzraudzīt ikvienu trešo personu, kurai tas deleģējis daļu no saviem pienākumiem, kā arī trešās personas īstenotos pasākumus saistībā ar tai deleģēto pienākumu izpildi.

* Komisijas Deleģētā regula (ES) 2017/392 (2016. gada 11. novembris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 909/2014 papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem par atļauju izsniegšanas, uzraudzības un operacionālajām prasībām centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem (OV L 65, 10.3.2017., 48. lpp.).”;

(b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Šā punkta nolūkos par depozitārija glabāšanas funkciju deleģēšanu neuzskata tādu pakalpojumu sniegšanu, ko veic centrālais vērtspapīru depozitārijs, kurš darbojas kā emitents CVD, kas definēts Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2017/392 1. panta e) punktā.”;

(7) direktīvas 29. panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) ieguldījumu sabiedrības direktoriem jābūt ar atbilstīgu reputāciju un pietiekamu pieredzi attiecībā arī uz ieguldījumu sabiedrības veiktās darbības veidu, tālab direktoru un visu viņu vietnieku vārdi tūlīt jāpaziņo kompetentajām iestādēm; par ieguldījumu sabiedrības darbības vadīšanu jālemj vai nu vismaz diviem pilnas slodzes darbiniekiem, vai divām fiziskām personām, kuras ir apņēmušās vadīt minētās pārvaldības sabiedrības darbību uz pilnu slodzi un kuras ir Savienības rezidenti, kas atbilst šādiem nosacījumiem; un “direktori” ir personas, kuras saskaņā ar tiesību aktiem vai dibināšanas dokumentiem pārstāv ieguldījumu sabiedrību vai kuras faktiski nosaka šīs sabiedrības politiku;”;

(8) direktīvas 84. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Atkāpjoties no 1. punkta:

(a) PVKIU savu sertifikātu turētāju interesēs var uz laiku apturēt savu sertifikātu atpirkšanu vai izpirkšanu vai aktivizēt citu likviditātes pārvaldības instrumentu, kas izvēlēts saskaņā ar 18.a panta 2. punktu;

(b) sertifikātu turētāju vai sabiedrības interesēs PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes var pieprasīt PVKIU aktivizēt likviditātes pārvaldības instrumentu, kas minēts IIA pielikuma 1. vai 2. punktā vai ko PVKIU izvēlējis un par ko paziņojis saskaņā ar 18.a panta 2. punktu, atkarībā no tā, kurš ir piemērotākais, ņemot vērā PVKIU veidu un riskus, kā dēļ ir nepieciešams veikt šo pasākumu.

Pirmās daļas a) apakšpunktā minēto apturēšanu uz laiku paredz tikai ārkārtējos gadījumos, ja apstākļi to prasa un ja apturēšana ir attaisnojama, ņemot vērā sertifikātu turētāju intereses.

3. Kad PVKIU aktivizē vai deaktivizē 2. punkta a) apakšpunktā minēto likviditātes pārvaldības instrumentu, tas nekavējoties paziņo savas piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm un visu to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās tas tirgo savus sertifikātus.

PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties informē EVTI un ESRK par jebkuru paziņojumu, kas saņemts saskaņā ar šo punktu.

3.a PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, pirms tās īsteno pilnvaras saskaņā ar 2. punkta b) apakšpunktu, informē visu to dalībvalstu kompetentās iestādes, kurās PVKIU tirgo savus sertifikātus, EVTI un ESRK.

3.b To dalībvalstu kompetentās iestādes, kurās PVKIU tirgo savus sertifikātus, var pieprasīt PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei īstenojot 2. punkta b) apakšpunktā noteiktās pilnvaras, precizējot pieprasījuma iemeslus un informējot par to EVTI un ESRK.

3.c Ja PVKIU piederības dalībvalsts kompetentā iestāde nepiekrīt izpildīt 3.b punktā minēto pieprasījumu, tā par to informē pieprasījuma iesniedzēju kompetento iestādi, EVTI un ESRK, norādot nepieņemšanas iemeslus.

3.d Pamatojoties uz informāciju, kas saņemta saskaņā ar 3.b un 3.c punktu, EVTI sniedz atzinumu PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm par 2. punkta b) apakšpunktā noteikto pilnvaru īstenošanu.

3.e Ja kompetentā iestāde nerīkojas saskaņā ar 3.d punktā minēto EVTI atzinumu vai plāno to neievērot, tā informē EVTI, norādot neatbilstības vai nodoma iemeslus. EVTI var publiskot to, ka kompetentā iestāde neievēro vai plāno neievērot tās rekomendācijas. EVTI var arī pieņemt lēmumu, katru gadījumu izskatot atsevišķi, publiskot kompetentās iestādes šajā sakarā sniegto pamatojumu. EVTI iepriekš paziņo kompetentajām iestādēm par šādu publiskošanu.

3.f EVTI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, norādot, kādos gadījumos kompetentās iestādes var īstenojot 2. punkta b) apakšpunktā noteiktās pilnvaras. Izstrādājot minētos standartus, EVTI ņem vērā šādas uzraudzības iestādes ieviešanas iespējamo ietekmi uz ieguldītāju aizsardzību un finanšu stabilitāti citā dalībvalstī vai Savienībā.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu.”;

(9) direktīvas 98. pantam pievieno šādu 3. un 4. punktu:

“3. PVKIU uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var pieprasīt, precizējot pieprasījuma iemeslus un paziņojot EVTI un, ja pastāv potenciāli riski finanšu sistēmas stabilitātei un integritātei, ESRK, PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei nekavējoties īstenojot 2. punktā noteiktās pilnvaras.

PVKIU piederības dalībvalsts kompetentā iestāde nekavējoties informē PVKIU uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestādi, EVTI un, ja pastāv potenciāli riski finanšu sistēmas stabilitātei un integritātei, ESRK par īstenojamajām pilnvarām un tās konstatējumiem.

4. EVTI var pieprasīt, lai kompetentā iestāde iesniedz EVTI paskaidrojumus par konkrētiem gadījumiem, kuriem ir pārrobežu ietekme, kuri attiecas uz ieguldītāju aizsardzības jautājumiem vai kuri apdraud finanšu stabilitāti.”;

(10) direktīvā iekļauj šādu 101.a pantu:

“101.a pants

1. EVTI regulāri un vismaz reizi divos gados veic kompetento iestāžu uzraudzības darbību salīdzinošās izvērtēšanas analīzi saistībā ar 13. panta piemērošanu. Minētajā salīdzinošās izvērtēšanas analīzē galvenā uzmanība tiek pievērsta pasākumiem, kas veikti, lai novērstu to, ka par pastkastītes uzņēmumiem kļūst pārvaldības sabiedrības, kas portfeļa pārvaldības vai riska pārvaldības rezultātus deleģē trešām personām, kuras atrodas trešās valstīs.
 2. Veicot salīdzinošās izvērtēšanas analīzi, EVTI izmanto pārredzamas metodes, lai nodrošinātu objektīvu novērtējumu un salīdzinājumu starp izvērtētajām kompetentajām iestādēm.”;
- (11) direktīvā iekļauj šādu 110.a pantu:

“110.a pants

Līdz ... [datums, kas ir 30 mēnešus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] un pēc tam, kad EVTI ir veikusi 101.a pantā minēto salīdzinošo izvērtēšanu un analīzi un saskaņā ar 13. panta 4. punktu ir sagatavojusi ziņojumu, Komisija sāk pārskatīt 13. pantā paredzēto deleģēšanas režīmu attiecībā uz nolūku novērst pastkastītes uzņēmumu veidošanu Savienībā.”;

- (12) direktīvas 112.a pantu groza šādi:

(a) panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Pilnvaras pieņemt 13. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz četrus gadu laikposmu no ... [šīs direktīvas spēkā stāšanās datums].”;

(b) panta 3. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

“Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 12., 13., 14., 18.a, 20.a, 26.b, 43., 50.a, 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. un 111. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.”;

(c) panta 5. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

“Saskaņā ar 12., 13., 14., 18.a, 20.a, 26.b, 43., 50.a, 51., 60., 61., 62., 64., 75., 78., 81., 95. un 111. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja trīs mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trīs mēnešiem.”;

- (13) direktīvas I pielikumu groza, kā noteikts šīs direktīvas III pielikumā;

- (14) šīs direktīvas IV pielikuma tekstu pievieno kā IIA pielikumu.

3. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis ne vēlāk kā ... [datums, kas ir 24 mēnešus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas] pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.
2. Tās piemēro minētos noteikumus no [...].
3. Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsaucē.
4. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

4. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētāja*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*